

APROBAT
În ședința comună a Birourilor permanente
ale Camerei Deputaților și Senatului
din data de 19.12.2011
Nr.

Parlamentul României
Senat

NOTĂ

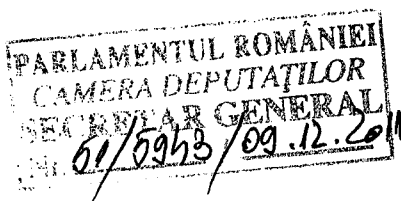
**privind repartizarea la comisiile parlamentare a Cartei Albe a Securității și Apărării Naționale,
transmisă de Guvernul României și avizată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării**

Nr. crt.	Instituția	Comisii permanente din Senat și Camera Deputaților sesizate pe fond	Comisii permanente din Senat și Camera Deputaților sesizate pentru aviz
1.	Guvernul României	Comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională	Comisiile juridice, pentru disciplină, și imunități
			Comisiile pentru buget, finanțe și bănci
			Comisiile economice
			Comisiile pentru politică externă
			Comisiile pentru administrație publică și organizarea teritoriului
			Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații
			Comisia specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului de Informații Externe
		Termen pentru raport 28.03.2012	Termen pentru avize 14.03.2012

GUVERNUL ROMÂNIEI

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Nr. 15/.....1360.....Şt.G.
Data.....08.12.2011.....

Parlamentul României
Camera Deputaţilor

CAMERA DEPUTAŢILOR

B.P. Nr. 1371 din 12.12.2011

Domnului GHEORGHE BARBU

-Secretar General-

A.S.T.
Şt. B. P. Demuile

În şedinţa din 6 decembrie 2011 Guvernul a analizat şi însuşiţ CARTA ALBĂ A APĂRĂRII, avizată de Consiliul Suprem de Apărare a Ţării prin Hotărârea nr.59/2011.

În conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) din Legea nr. 473/2004 privind planificarea apărării, vă adresăm rugămintea de a dispune măsurile necesare pentru supunerea acestui document spre aprobare Parlamentului.

p. Secretar General al Guvernului

ŞTEFAN GĂTI

ROMÂNIA

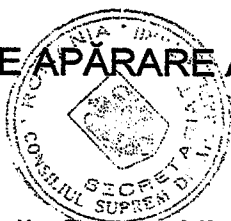

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII
HOTĂRÂRE

privind Carta Albă a Apărării

În temeiul art. 4, lit. a), din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările și completările ulterioare și art. 6, alin. (2), din Legea nr. 473/2004 privind planificarea apărării,

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII HOTĂRĂȘTE:

Art. unic. - Avizează Carta Albă a Apărării, anexă la prezenta hotărâre.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI
SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII

TRAIAN BĂSESCU

Hotărârea a fost adoptată în ședința
Consiliului Suprem de Apărare a Țării din 27.06.2011

B.

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. PD 470 din 24.05.2011

NESECRET

Nr. 1141 - 604
Din 21.06.2011.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

PRIM - MINISTRU

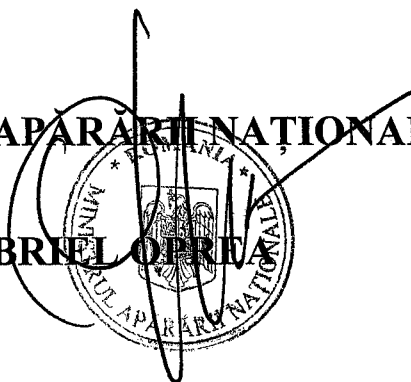
EMIL BOC

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE

GABRIEL OPREA

București 2011

ROMÂNIA

Ministerul Apărării Naționale

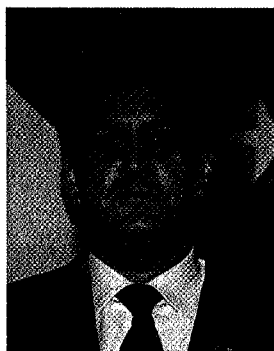
Carta Albă a Apărării

Cuprins

Cuvânt înainte	2
Introducere	3
 CAPITOLUL 1	
Contextul strategic	4
Noua paradigmă de securitate	4
Riscuri și amenințări	5
Interese și obiective naționale	7
Noi misiuni și roluri pentru Forțele Armate	8
 CAPITOLUL 2	
Obiective și direcții de acțiune ale politicii de apărare	10
Garantarea suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale a României prin menținerea și dezvoltarea de capacități de apărare care să descurajeze folosirea forței militare împotriva României	14
Îndeplinirea obligațiilor asumate ca stat membru NATO și UE și participarea la gestionarea crizelor internaționale	17
Participarea la eforturile de asigurare a securității regionale	22
Susținerea activității altor autorități publice în vederea asigurării funcțiilor vitale ale societății	23
 CAPITOLUL 3	
Managementul integrat al resurselor pentru apărare	24
Obiectivele managementului integrat al resurselor pentru apărare	24
Resursele financiare	26
Managementul resurselor umane. Profesionalizarea sectorului de apărare	35
Managementul achizițiilor pentru apărare	39
Sistemul de cercetare – dezvoltare și inovare	42

Cuvânt înainte

Rolul forțelor armate în noul mediu de securitate, marcat de schimbări profunde și complexe, ce îmbină formele clasice de riscuri și vulnerabilități cu noi amenințări asimetrice, continuă să se redefinească. Ca stat membru al Alianței Nord-Atlantice și Uniunii Europene, care, la rândul lor, dezvoltă noi dimensiuni de securitate și apărare, România este parte integrantă a acestui proces. Conectarea la transformarea profundă a sistemului colectiv de securitate presupune dezvoltarea concretă a capabilităților politice și militare destinate creșterii contribuției militare și consolidării unui rol important al României în avansarea obiectivelor strategice ale NATO și UE.

Astfel, România înregistrează în prezent o schimbare structurală în domeniul apărării. Rolul forțelor armate a depășit cadrul clasic al strictei apărări a teritoriului național, concentrându-se pe o gamă mult mai largă de operații de la apărare colectivă, combaterea terorismului, managementul crizelor la nivel regional și global, până la gestionarea urgențelor civile.

În acest sens, Carta albă a apărării reprezintă un reper esențial în definirea parametrilor procesului de transformare a armatei asigurând, totodată, coerența între misiuni, capabilități și resurse.

De asemenea, Carta albă a apărării își propune să prezinte, într-o manieră realistă, stadiul la care se află forțele noastre armate la acest început de deceniu. Nu în ultimul rând, acest document reprezintă o dovadă a deschiderii și transparenței manifestate la nivelul Ministerului Apărării Naționale, Armata României fiind o componentă esențială a societății moderne.

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE

GABRIEL OPREA

Introducere

Carta albă a apărării constituie un document fundamental al sistemului de planificare a apărării naționale. Scopul esențial este acela de a stabili, în strânsă legătură cu orientările strategice formulate prin intermediul Strategiei Naționale de Apărare, obiectivele politicii de apărare și direcțiile de îndeplinire ale acestora, misiunile specifice pentru Armata României și resursele care urmează a-i fi puse la dispoziție. În același timp, Carta albă a apărării este un document destinat specialiștilor din domeniul securității și apărării, mediului academic, dar și publicului larg, conținutul materialului furnizând, într-o manieră deschisă și transparentă, o imagine cuprinzătoare asupra mecanismelor care orientează funcționarea organismului militar într-un stat democratic, pe deplin integrat în comunitatea euroatlantică de valori.

Din perspectiva obiectivelor și direcțiilor de acțiune în domeniul politicii de apărare documentul reflectă Strategia Națională de Apărare și Programul de guvernare 2009-2012. Carta albă a apărării își regăsește o serie de premise și în Noul Concept Strategic al NATO. De asemenea, o serie din direcțiile de acțiune dezvoltate în document derivă din viziunea strategică asumată de Uniunea Europeană în cadrul Tratatului de la Lisabona și a Strategiei de Securitate Europene (SSE).

În perioada parcursă de la publicarea Cartei albe a apărării și securității naționale precedente au avut loc schimbări semnificative la nivelul mediului internațional de securitate, respectiv a statutului României. Astfel, apartenența României la spațiul european și euro-atlantic a avut un efect transformațional atât asupra societății românești în ansamblu, cât și asupra organismului militar, în sensul transformării și modernizării acestuia.

Din această perspectivă, concepția privind politica de apărare, detaliată în cuprinsul prezentei Carte albe a apărării, vizează, în primul rând, o abordare pragmatică a rolului forțelor armate în contextul noului mediu de securitate, marcat de schimbări profunde și complexe, dar și de constrângeri de natură financiară care impun eficientizarea modalităților de utilizare a alocațiilor bugetare.

Contextul strategic

Noua paradigmă de securitate

Dinamica securității globale a cunoscut la începutul secolului XXI o serie de schimbări majore. Paradigma de securitate centrată pe tiparele relațiilor predictibile de tip bipolar a fost schimbată în mod radical. Practic, mediul de securitate contemporan este marcat de ample mutații al căror efect direct se reflectă în accentuarea caracterului de interdependență, instabilitate și, mai ales, impredictibilitate la nivelul sistemului de relații internaționale. Această realitate poate fi consemnată într-un spațiu geografic extins, din Africa de Nord, Orientul Mijlociu, spre Asia Centrală și până în Peninsula Coreeană.

O consecință a acestui proces o reprezintă fenomenul disipării puterii atât ca urmare a consolidării statutului puterilor emergente, cât și pe fondul creșterii semnificative a influenței actorilor non-statali pe scena internațională. Paradoxal, acestui fenomen i se suprapune o tendință de concentrare sau integrare a puterii și redesenare a unor zone de influență la nivelul statelor, tendință care va influența în mod relevant reconfigurarea relațiilor internaționale în secolul XXI.

„Riscurile și amenințările pe care statele vor trebui să le gestioneze vor fi din ce în ce mai interdependente, transnaționale și complexe în substanța lor, ceea ce va presupune multiple formate de cooperare internațională, bilaterale, multilaterale, regionale sau chiar globale.”

- Strategia Națională de Apărare -

În egală măsură, juxtapunerea acestor fenomene peste paradigma procesului de globalizare, dublată de realitățile unei perioade dificile din punct de vedere economico-financiar, contribuie din plin la accentuarea complexității mediului de securitate.

Accentuarea globalizării plasează demersurile privind asigurarea securității naționale într-o perspectivă diferită, prin diminuarea granițelor dintre dimensiunea internă, respectiv externă a securității. Evoluțiile ultimului deceniu derulate într-un spațiu geografic extins, culminând cu evenimentele din Orientul Mijlociu și Africa de Nord, atestă din plin această realitate.

Riscuri și amenințări

Evaluarea riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale reprezintă elementul fundamental pentru determinarea direcțiilor de acțiune care să orienteze definirea conceptuală și structurală a posturii de apărare a unui stat.

Complexitatea mediului de securitate contemporan nu a generat neapărat extinderea inventarului de riscuri și amenințări, interdependența acestora fiind, însă, elementul de departe cel mai important al paradigmei de securitate contemporane. Linia de demarcație între amenințările de tip clasic și așa-numitele riscuri asimetrice devine din ce în ce mai greu de identificat. În aceeași logică, distanțele nu mai reprezintă un obstacol, conflictele și crizele care păreau distincte având tendința de a se interconecta.

În acest context, combaterea riscurilor asimetrice a reprezentat principala formă de manifestare a problemelor de securitate, tendință care va continua să se regăsească în ansamblul caracteristicilor mediului de securitate.

Experiența ultimei decade atestă intensificarea acțiunilor asimetrice, în special cele teroriste, putându-se vorbi chiar despre o deplasare a centrului acestora către Asia sau Africa. În perspectivă, terorismul va continua să reprezinte o amenințare majoră la adresa securității internaționale, având un caracter transnațional și evolutiv. Pe fondul recrudescenței fenomenului terorist rămâne deschisă și posibilitatea asocierii regimurilor din statele proliferante cu organizații non-statale implicate în activități teroriste.

Proliferarea armelor de distrugere în masă a reprezentat, de asemenea, unul dintre subiectele de maximă prioritate pentru comunitatea internațională. Deși posibilitatea izbucnirii unui conflict nuclear s-a diminuat considerabil, odată cu sfârșitul Războiului Rece amenințările de tip CBRN s-au multiplicat pe fondul accesului la tehnologii și al tendinței manifestate de statele problemă de a se implica în activități de proliferare. Un factor de amplificare a acestor amenințări îl constituie dezvoltarea capacităților balistice strategice de către state aflate în zone de instabilitate regională.

Deși majoritatea riscurilor asimetrice nu se pot concretiza fără intervenția umană, realitatea contemporană atestă manifestarea unor noi riscuri, cu impact direct asupra mediului înconjurător. Cazul evenimentelor din Japonia reprezintă un exemplu dramatic în acest sens.

Contracararea riscurilor de natură convențională, inclusiv, agresiunea de tip clasic, figurează ca element constant în agendele de securitate ale statelor lumii, indiferent de perimetrul geografic în care acestea se găsesc. Istoria recentă vine să confirme valabilitatea acestei abordări ca fiind una dintre modalitățile de completare a cadrului de asigurare a propriei securități.

Deși riscul unui conflict de natură clasică s-a diminuat semnificativ în spațiul euroatlantic, există încă tentația pentru utilizarea acestui gen de instrument. Evenimentele derulate în 2008, în Georgia, ilustrează pe deplin relevanța acestui tip de amenințare pentru mediul de securitate contemporan. Acestea i se adaugă remanența conflictelor regionale și locale, în special cele din spațiul ex-sovietic, al căror potențial perturbator reprezintă un element de preocupare constantă pentru comunitatea internațională. În mod similar, dimensiunea locală a conflictelor etnice, religioase și culturale se diminuează din ce în ce mai mult, cu impact asupra sistemului internațional de securitate.

Interdependența riscurilor și amenințărilor, dublată de impredictibilitatea accentuată a mediului de securitate, reprezintă provocările supreme la adresa abordărilor naționale în domeniul securității și apărării. Formularea răspunsurilor adecvate trebuie să se deruleze într-o manieră exhaustivă, prin utilizarea eficientă a oportunităților de care statele beneficiază.

Elementul central îl reprezintă articularea formulelor de parteneriat și cooperare capabile să furnizeze răspunsul optim. Din această perspectivă, arhitectura de securitate și apărare se adaptează la noile realități ale mediului de securitate. Caracterul interdependent al mediului de securitate reclamă dezvoltarea rolului și contribuțiilor pe care organismele multinaționale vor trebui să le îndeplinească. În acest context, procesul de adaptare și reconfigurare instituțională reprezintă unul dintre elementele esențiale, în special din perspectiva modului în care preocupările și interesele de securitate ale statelor membre sunt reflectate în agenda de securitate a organismelor multinaționale.

Pentru mai bine de o jumătate de secol spațiul euroatlantic, cu cei doi piloni de bază reprezentați de NATO și Uniunea Europeană, a reprezentat expresia ideală a implementării cu succes a parteneriatului în domeniul securității și apărării fiind, în egală măsură, reperul esențial al sistemului de relații internaționale. Contribuția celor două organizații la gestionarea riscurilor și amenințărilor la adresa securității și-a dovedit relevanța strategică, atât din perspectiva dialogului politic, cât și în ceea ce privește dimensiunea operațională a managementului crizelor.

În prezent, ambele organizații parcurg un profund proces de reformă și reorganizare menit să permită adaptarea deplină a acestora la realitățile mediului de securitate contemporană, dublată de menținerea capacității de susținere a intereselor de securitate a statelor membre. Finalitatea procesului de reformă și adaptare instituțională trebuie să ofere un cadru optimizat de cooperare între statele membre, capabil să genereze oportunități suplimentare de realizare a intereselor de securitate naționale.

În susținerea acestui demers, rolul și contribuția statelor membre rămân esențiale, atât din perspectiva contribuției propriu-zise cu forțe și capacități în cadrul demersurilor multinaționale de gestionare a crizelor, cât și prin expertiza acestora în gestionarea problemelor de securitate din diferite perimetre geografice.

Interese și obiective naționale

România este plasată geografic într-o regiune a cărei experiență istorică a consemnat o serie de conflicte și dificultăți în asigurarea unui mediu de securitate stabil, inclusiv în perioada post-Război Rece. Complexitatea situației de securitate din zona de proximitate a României derivă din însumarea efectelor conflictelor separatiste, interetnice, religioase, al traficului ilegal de arme, droguri, persoane și al altor forme de criminalitate transfrontalieră. În consecință, toți acești factori se regăsesc ca puncte de referință în demersurile privind evaluarea de context, în definirea mediului de securitate în care operează interesele naționale de securitate ale României.

Aceste interese sunt fundamentate conform prevederilor constituționale și sunt transpuse sub forma unor obiective naționale de securitate, în cadrul Strategiei Naționale de Apărare a Țării. Obiectivele vizează pe de o parte, asigurarea unui climat intern stabil pentru dezvoltarea socială, economică și politică a societății, iar, pe de altă parte, asigurarea unui climat de securitate și stabilitate, în vecinătatea României și în regiunile de interes strategic pentru aceasta.

Implementarea acestor obiective presupune continuarea și dezvoltarea unor politici sectoriale care să corespundă ca nivel de eficiență preocupărilor actuale și de perspectivă în domeniul securității. În același timp, acest demers necesită continuarea transformării instituțiilor statului cu atribuții în domeniul apărării și securității, de o manieră care să faciliteze implementarea acestor politici.

Din perspectivă militară, obiectivele naționale de securitate vizează asigurarea unor capacități de apărare necesară atât garantării intereselor naționale, cât și respectării obligațiilor asumate în calitatea României de membru al NATO și al Uniunii Europene, inclusiv prin dezvoltarea capacităților naționale de gestionare a crizelor – la nivel intern și internațional.

În acest context, apartenența României la Alianța Nord-Atlantică reprezintă principala garanție de securitate – din perspectiva principiului NATO privind apărarea colectivă și a indivizibilității securității aliate. Mai mult decât atât, calitatea de membru al Uniunii Europene, prin integrarea în spațiul său economic, politic și de securitate, reprezintă o premisă pentru asigurarea cadrului propice promovării intereselor naționale de securitate. Din aceste considerente, este în interesul României să continue să sprijine aspirațiile de integrare în cele două organizații a statelor din zona Balcanilor de Vest, demers esențial pentru asigurarea securității și stabilității pe termen mediu și lung.

Dinamica evoluțiilor în domeniul securității în regiunea extinsă a Mării Negre, continuă să fie grevată de perpetuarea conflictelor înghețate, de predictibilitatea redusă privind dezvoltările interne, evoluțiile în relațiile bilaterale între unele state din regiune, potențată de accentuarea preocupărilor privind potențialul energetic al zonei. Această situație impune o abordare cuprinzătoare pentru promovarea principiilor și valorilor europene comune și crearea unui climat de stabilitate, aspecte care fundamentează și

demersurile de promovare a intereselor și a viziunii strategice a României, ca furnizor de securitate în regiune. Interesul în creștere pe care îl suscită aceste evoluții, inclusiv din perspectiva organizațiilor internaționale din care România face parte, conduce spre necesitatea armonizării eforturilor interne și internaționale.

Promovarea intereselor naționale ale României trebuie să fie rezultatul unor demersuri conforme cu aceste realități, dinamica evoluțiilor regionale necesitând o adaptare rapidă a modalităților de acțiune, în vederea atingerii obiectivelor asumate. Diversitatea factorilor care influențează evoluțiile din această regiune reclamă o abordare integrată a problematicii, componenta politico-militară, cu accent pe componenta de diplomatie a apărării având, în acest sens, un rol important în susținerea demersurilor politico-diplomatice.

Pornind de la toate aceste premise, precum și de la probabilitatea redusă a unei amenințări militare directe la adresa României, este vizată menținerea unui potențial de apărare adecvat pentru asigurarea apărării naționale.

Formulelor de parteneriat și cooperare trebuie să li se adauge componenta națională, capabilă să permită gestionarea, în mod optim, a implicațiilor evoluțiilor actuale de securitate. Astfel, adaptarea capacităților naționale la exigențele unui mediu de securitate extrem de complex reprezintă un aspect fundamental pentru consolidarea capacității naționale de combatere a riscurilor și amenințărilor.

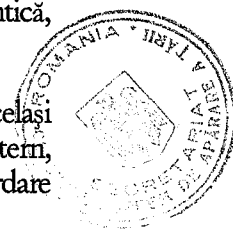
Totodată, potențialul militar trebuie să reflecte capacitatea de a participa la posibile acțiuni de apărare colectivă în cadrul NATO, precum și perspectiva participării la alte operații și misiuni în afara teritoriului național, conduse de Alianța Nord-Atlantică, Uniunea Europeană, ONU, OSCE sau coaliții de voință.

În acest context, este necesar ca eforturile în domeniul transformării să vizeze în același timp dezvoltarea acestor capacități pentru gestionarea unei crize la nivel intern, precum și adaptarea acestora în concordanță cu concepția privind o abordare cuprinzătoare în derularea operațiilor de gestionare a crizelor la nivel internațional.

În altă ordine de idei, din perspectiva cooperării bilaterale, inclusiv în domeniul transformării organismului militar, dezvoltarea parteneriatelor strategice cu SUA și alte state aliate (Franța, Germania, Italia, Ungaria, Polonia) reprezintă tot atâtea oportunități de eficientizare a procesului de transformare a capacităților de apărare pentru a răspunde cerințelor mediului de securitate actual.

Noi misiuni și roluri pentru Forțele Armate

Implicațiile evoluției mediului de securitate contemporan se răsfrâng în primul rând asupra organismului militar național. Se poate vorbi despre o adevărată „*Revoluție în domeniul Afacerilor Militare*”, proces care vizează transformarea întregului set de parametri care guvernează funcționarea organismului militar. Modalitatea de derulare a acestuia

vizează dezvoltarea rolului pe care forțele armate îl au în noul context, dublată de o redefinire a rolului tradițional al forțelor armate în asigurarea securității.

Îndeplinirea acestui obiectiv reprezintă o provocare majoră la adresa capacității naționale de a genera forțe și capabilități care să permită asumarea întregului spectru de misiuni. Elementul esențial îl reprezintă implementarea unei abordări echilibrate în structurarea angajamentelor externe, în strânsă corelație cu obiectivele și interesele de securitate naționale și, nu în ultimul rând, cu resursele alocate.

Misiunile pe care forțele armate vor trebui să le îndeplinească în noul context de securitate înglobează un spectru larg, pornind de la apărarea teritoriului național și până la cele aferente participării în cadrul angajamentelor multinaționale derulate sub egida NATO și UE, organizațiilor precum ONU și OSCE sau în cadrul coalițiilor de voință.

Perspectiva misiunilor viitoare nu mai are o delimitare geografică strictă. Practic, mediul de securitate reclamă implicarea forțelor armate în operații care se derulează în afara spațiului tradițional euroatlantic, ceea ce presupune consolidarea caracterului expediționar al forțelor naționale dislocabile în spații geografice aflate la distanțe strategice. Îndeplinirea acestui obiectiv presupune menținerea unui grad de reacție adecvat al forțelor armate care să permită intervenția în timp oportun, dublată de capacitatea de susținere în teatrul de operații.

Din analiza mediului de securitate contemporan se desprinde concluzia menținerii la un nivel ridicat a necesității angajamentelor internaționale. Implicațiile acestei tendințe se regăsesc, mai ales în ceea ce privește capacitatea operațională a forțelor angajate, care trebuie să fie îndeajuns de robuste și capabile pentru susținerea angajamentelor internaționale pe termen lung.

Experiența ultimului deceniu atestă, în același timp, faptul că în articularea viitoarelor angajamente operaționale va trebui să fie avut în vedere nivelul ridicat de amenințare cu care trupele se vor confrunta în diferite teatre de operații. În egală măsură, forțele armate se vor confrunta din ce în ce mai mult cu metode și instrumente asimetrice de luptă (ex. dispozitive explozive improvizate, atacuri sinucigașe etc.). Acest aspect reclamă o atenție sporită pentru asigurarea protecției forțelor angajate, obiectiv care necesită o abordare exhaustivă în ceea ce privește politicile naționale de recrutare, pregătire și înzestrare a forțelor armate.

Obiectivele și direcțiile de acțiune ale politicii de apărare

Ca domeniu fundamental distinct al securității naționale a României, apărarea națională reprezintă componenta fundamentală a securității naționale, care are rolul de a promova și proteja interesele, valorile și obiectivele naționale prin mijloace specifice, precum și de a contracara amenințările de natură militară la adresa acestora.

Obiectivele politicii de apărare se fundamentează pe evaluările mediului de securitate și iau în considerare necesitatea adaptării structurale și conceptuale a instituției militare la actualul context strategic, necesitatea consolidării cooperării politico-militare pe plan regional și la nivelul organismelor internaționale de securitate, precum și necesitatea unei utilizări eficiente a instrumentului militar, în acord cu nevoile societății.

Armata este subordonată exclusiv voinței poporului și acționează pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale. Controlul civil democratic asupra forțelor armate este exercitat prin intermediul Parlamentului, Președintelui României, Guvernului României și Consiliului Suprem de Apărare a Țării

Astfel, se are în vedere dezvoltarea capacității sistemului național de apărare de a răspunde cerințelor de securitate națională și de a face față angajamentelor asumate în plan internațional. În cazul unor amenințări care necesită un răspuns de natură militară la adresa securității naționale sau a statelor aliate, Armata României trebuie să fie pregătită să acționeze, atât individual cât și colectiv, împotriva celor convenționale, respectiv a celor asimetrice.

Obiectivele politicii de apărare sunt definite după cum urmează:

- ❖ **Garantarea suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale a României prin menținerea și dezvoltarea de capacități de apărare care să descurajeze folosirea forței militare împotriva României**
- ❖ **Îndeplinirea angajamentelor asumate ca stat membru NATO și UE și participarea la gestionarea crizelor internaționale**
- ❖ **Participarea la eforturile de asigurare a securității regionale inclusiv prin utilizarea diplomației apărării**
- ❖ **Susținerea activității altor autorități publice în vederea asigurării funcțiilor vitale ale societății**

Pentru implementarea obiectivelor politicii de apărare, efortul pornește de la identificarea misiunilor ce revin forțelor armate și corelarea acestora cu resursele disponibile domeniului apărării. Stabilirea unui raport optim misiuni-resurse denotă maturitatea sistemului național de planificare a apărării.

Misiunile forțelor armate derivă din suprapunerea obiectivelor politicii de apărare peste capacitățile de apărare existente la nivel național și luând în considerare, totodată, planurile de dezvoltare de noi capacități. Derularea acestui proces pe fundalul actualului mediu de securitate evidențiază complexitatea noilor misiuni ale forțelor armate, misiuni ce transformă rolul și modul de utilizare a instrumentului militar. Din această perspectivă, Armata României va trebui să fie în măsură să execute următoarele misiuni:

- ❖ **Apărarea României și participarea la apărarea aliaților, în cadrul NATO și UE, prin:**
 - Descurajarea și contracararea unei agresiuni armate asupra teritoriului național.
 - Participarea la descurajarea și contracararea unei agresiuni armate împotriva membrilor Alianței Nord-Atlantice și UE.
 - Participarea la gestionarea urgențelor civile în cadrul NATO și al Uniunii Europene.
- ❖ **Contribuția la securitatea României pe timp de pace, prin:**
 - Planificarea, culegerea, procesarea și diseminarea informațiilor pentru apărare.

- Contribuția la securizarea frontierelor de stat ale României, protejarea obiectivelor de importanță deosebită și a transporturilor de produse strategice.
 - Asigurarea securității facilităților, transporturilor și comunicațiilor militare.
 - Apărarea spațiului aerian al României și participarea la aplicarea măsurilor prevăzute de lege împotriva navelor sau aeronavelor care utilizează, neautorizat, spațiile aerian, fluvial și maritim ale țării.
 - Contribuția la asigurarea liberei circulații a navelor și aeronavelor, în condițiile prevăzute de legislația națională și de tratatele la care România este parte.
 - Coordonarea pregătirii economiei, populației și teritoriului pentru apărare.
 - Participarea la apărarea infrastructurii critice.
 - Participarea la asigurarea accesului României la resursele din zona economică exclusivă.
 - Participarea la lupta împotriva terorismului.
 - Participarea la extragerea și evacuarea cetățenilor români din străinătate, în situații de criză și de urgențe civile.
 - Asigurarea serviciilor de ceremonie, protecție și protocol.
- ❖ **Promovarea stabilității regionale și globale, inclusiv participarea la operațiile de răspuns la crize. Această misiune implică:**
- Participarea la operații de răspuns la crize în calitate de membru al NATO, UE, ONU și OSCE.
 - Participarea la operații militare în cadrul unor coaliții de state.
 - Participarea la combaterea pirateriei și a comerțului ilicit cu arme și produse periculoase.
 - Contribuția la eforturile de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă și de control al armamentelor.
 - Participarea la operații de asistență umanitară în afara teritoriului României.

- Participarea la inițiative de cooperare în domeniul apărării și la implementarea măsurilor de creștere a încrederii și stabilității, inclusiv prin utilizarea diplomației apărării.
- Acordarea de asistență militară și sprijin pentru alte state.
- ❖ **Sprijinirea organelor administrației publice centrale și locale, pe timpul situațiilor de criză, potrivit legii, prin:**
 - Monitorizarea transporturilor de materiale explozive militare și a obiectivelor militare sursă de risc la explozii și participarea la înlăturarea eventualelor efecte negative.
 - Participarea la evaluarea riscurilor în caz de căderi de obiecte cosmice și amenințări ecologice.
 - Participarea la căutarea, salvarea și evacuarea persoanelor.
 - Instalarea spitalelor de campanie și acordarea de asistență medicală populației afectate de urmările situațiilor de urgență.
 - Localizarea și stingerea incendiilor la obiectivele din subordine (coordonare), cu forțe proprii sau cu ajutorul structurilor specializate din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.
 - Participarea la asigurarea transportului forțelor și mijloacelor, a persoanelor evacuate și resurselor necesare pentru intervenție și asistență de primă necesitate în situații de urgență.
 - Asigurarea temporară a unor spații, condiții de cazare și hrănire, pentru persoanele evacuate.
 - La solicitarea organelor locale, participarea, cu personal din unitățile specializate, la asigurarea mijloacelor și executarea decontaminării populației, căilor rutiere, clădirilor, terenurilor și rezervațiilor.
 - Asigurarea sprijinului logistic pentru restabilirea ordinii publice.
 - Asigurarea logisticii intervențiilor și reabilitarea obiectivelor din coordonare sau subordine afectate de situațiile de urgență.

Pentru îndeplinirea misiunilor cu caracter multidimensional, ce exced competențele Ministerului Apărării Naționale, Armata României participă, în condițiile legii, alături de alte instituții cu atribuții în domeniul securității, la efortul comun, în baza protocoalelor de cooperare încheiate în acest scop (MAI, MAE, SRI, STS etc.).

Garantarea suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale a României prin menținerea și dezvoltarea de capacități de apărare care să descurajeze folosirea forței militare împotriva României

Asigurarea securității și intervenția adecvată în vederea stabilizării diverselor zone și situații de criză constituie principalele coordonate ale eforturilor statelor de consolidare a capacității proprii de apărare.

În acest context și în conformitate cu prioritățile guvernamentale în domeniul securității naționale, Armata României va continua să parcurgă un amplu proces de transformare într-un instrument modern, credibil și eficient, în măsură să descurajeze, prin efort propriu, orice agresiune sau amenințare de folosire a forței militare împotriva României. De asemenea, forțele armate trebuie să asigure îndeplinirea obligațiilor ce ne revin în cadrul apărării colective a NATO, a angajamentelor asumate în UE și față de ceilalți parteneri ai noștri, precum și de susținere a acțiunilor politico-diplomatice ale României pe plan internațional.

Dezvoltarea de capacități cu grad ridicat de sustenabilitate și interoperabilitate, flexibile, mobile, dislocabile, capabile să participe la întreaga gamă de operații și misiuni naționale, dar și ale ONU, NATO, UE sau ale altor organizații internaționale constituie componenta fundamentală pentru realizarea celorlalte obiective ale politicii de apărare națională. Obiectivul central vizează transformarea și dezvoltarea capacităților proprii, necesare creșterii capacității operaționale a forțelor atât în context național, cât și al apărării comune în cadrul NATO, precum și din perspectiva contribuției la implementarea prevederilor politicii de securitate și apărare comune a UE.

Procesul de transformare și modernizare a organismului militar va permite ca pachetul de forțe destinat NATO și UE să îndeplinească întregul spectru de misiuni, de la cele de mică sau mare intensitate, la cele de stabilizare, umanitare și de reconstrucție. Acest demers presupune o abordare complexă și coerentă a nevoilor de reformă și se fundamentează pe implementarea următoarelor măsuri:

- ❖ Realizarea unei structuri de forțe modernă, flexibilă, adecvat echipată, dislocabilă, interoperabilă, cu grad ridicat de protecție și capacitate de susținere logistică în teatru.
- ❖ Modernizarea echipamentelor și tehnicii militare, precum și a infrastructurii strategice.
- ❖ Îmbunătățirea capacității de operare în comun cu forțe multinaționale (a interoperabilității) care să conducă la creșterea gradului de valorificare a capacităților.
- ❖ Optimizarea sistemului de management al resurselor umane.

- ❖ Optimizarea sistemului de planificare a apărării și adaptarea acestuia la cerințele impuse de planificarea pe bază de capabilități.

Structura de forțe și cerințele operaționale.

Armata României este constituită, potrivit legii, din sistemul de structuri centrale, structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale. Produsul principal al procesului de transformare a Armatei României îl reprezintă structura de forțe, care cuprinde următoarele categorii: forțele terestre, forțele aeriene și forțele navale, la care se adaugă două comandamente de sprijin și forțe pentru operații speciale.

Toate forțele vor fi pregătite diferențiat și diversificat pentru a îndeplini, pe teritoriul național sau în afara acestuia, misiuni clasice și neconvenționale, inclusiv misiuni antiteroriste, de contraproliferare, contrainsurgență și reconstrucție post-conflict. Forțele trebuie să îndeplinească următoarele cerințe operaționale:

- ❖ să fie dislocabile – pot fi deplasate și desfășurate în zone de operații aflate la distanță strategică;
- ❖ să aibă un nivel de reacție adecvat – pot fi angajate în misiuni de apărare a teritoriului național sau în afara acestuia, în operații de stabilizare, reconstrucție și asistență umanitară;
- ❖ să fie sustenabile – pot fi menținute în operații pe o perioadă lungă de timp, cu propriile capacități logistice.

Potrivit destinației și nivelului de operaționalizare, forțele armate vor fi organizate în forțe cu capacitate operațională ridicată, forțe cu capacitate operațională scăzută și forțe cu termen lung de constituire.

Configurarea structurii de forțe asigură constituirea unui pachet unic de forțe, disponibil pentru NATO și UE, reprezentând atât forțele care asigură apărarea națională în cadrul apărării colective, cât și contribuția națională cu forțe pentru întregul spectru de misiuni ale Alianței, inclusiv operații de intensitate ridicată și de lungă durată, precum și cele specifice UE.

Dezvoltarea de capacități de apărare eficiente Continuarea procesului de transformare a structurii de forțe a Armatei României asigură generarea de capacități de apărare eficiente, în concordanță cu angajamentele și cu cerințele stabilite de standardele NATO asumate de către România. Se va avea în vedere, totodată, corelarea acestui proces cu eforturile întreprinse la nivelul UE, în special prin participarea activă la implementarea acțiunilor subsecvente Planului de dezvoltare a capacităților (CDP).

O atenție deosebită se va acorda:

- ❖ dezvoltării de capacități eficiente de avertizare timpurie, de realizare a imaginii unice a situației, în timp real, de acțiune oportună și eficientă prin:
 - modernizarea capacităților existente, în concordanță cu misiunile specifice serviciului de luptă, pentru realizarea măsurilor de informare strategică și de identificare a indiciilor de declanșare a conflictelor și crizelor în spațiul de interes militar strategic al României;
 - interconectarea senzorilor, inclusiv ai celor aparținând altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, în scopul realizării imaginii operaționale comune;
 - informarea în timp scurt a factorilor de decizie politico-militară privind potențiale amenințări la adresa securității naționale.
- ❖ continuării dezvoltării unui sistem stabil și eficient de conducere, comandă și control care să permită exercitarea eficientă a autorității asupra structurii de forțe a Armatei României, prin pregătirea personalului, asigurarea infrastructurii și echipamentelor specifice, dezvoltarea procedurilor de operare și realizarea unui management eficient al fluxului informațional.

Perfecționarea cadrului juridic Angajamentele asumate pe plan internațional au determinat modificări de amploare și în ceea ce privește organizarea de bază, internă, a apărării, prin decizia înlocuirii sistemului clasic, bazat pe serviciul militar obligatoriu, cu modelul verificat al armatei profesionale bazate pe voluntariat.

Această nouă abordare a generat necesitatea actualizării cadrului juridic și, implicit, a impulsionează regândirea principiilor generale care să guverneze sistemul național de apărare.

Conceperea unui management integrator prompt și flexibil al situațiilor excepționale, cu participare graduală în funcție de amploarea acestora și demilitarizarea unor structuri având ca urmare schimbarea componentelor forțelor armate, reprezintă factori care

reclamă necesitatea de inovare legislativă. Pe plan extern, participarea forțelor armate române la acțiuni colective de gestionare a crizelor în afara teritoriului statului național impune reglementarea unor concepte noi și generează necesitatea respectării regulilor de angajare.

Întreaga activitate legislativă în domeniul apărării este direcționată în sensul atingerii obiectivelor vizând:

- ❖ crearea cadrului normativ adecvat finalizării reformei organismului militar ce impune o concentrare judicioasă și permanentă a eforturilor în scopul alinierii Armatei României la standardele și procedurile Alianței Nord-Atlantice;
- ❖ armonizarea și compatibilizarea tuturor proiectelor de acte normative cu legislația în vigoare, dar și cu regulile și principiile de drept internațional.

Consolidarea profilului României în cadrul NATO și dezvoltarea contribuției la UE, continuarea reformei organismului militar pentru dezvoltarea capacității de apărare, exercitarea controlului civil și democratic asupra armatei, determină necesitatea unei sincronizări permanente a actului legislativ cu tendințele și orientările în domeniul politicii de apărare și transformării armatei.

Îndeplinirea obligațiilor asumate ca stat membru NATO și UE și participarea la gestionarea crizelor internaționale

Îndeplinirea obligațiilor față de NATO

Fundamentul Alianței Nord-Atlantice rămâne angajamentul comun al națiunilor pentru asigurarea libertății și securității tuturor statelor membre prin mijloace politice și militare. În același timp, cadrul transatlantic de apărare colectivă continuă să avanseze principiile esențiale ale Tratatului de la Washington: solidaritate, coeziune aliată și indivizibilitatea securității aliaților, precum și scopul și principiile Cartei Națiunilor Unite.

Noul Concept Strategic al NATO oferă o oportunitate majoră pentru recalibrarea abordării colective, cât și pentru reformarea și modernizarea Alianței, pornind de la trei sarcini fundamentale pentru NATO: apărarea colectivă, gestionarea crizelor, promovarea securității prin cooperare.

România susține o Alianță transatlantică puternică și unită, capabilă să răspundă provocărilor regionale și globale din mediul de securitate, într-o abordare cuprinzătoare și în cooperare cu alți parteneri și organizații internaționale

Apartenența la NATO are un rol crucial pentru securitatea și apărarea României. Direct proporțional, România reprezintă unul din statele membre cu o postură relevantă în cadrul NATO, atât din perspectiva angajamentelor operaționale efective,

cât și în ceea ce privește participarea la inițiativele privind dezvoltarea capabilităților de apărare derulate sub egida aliată. În acest context, consolidarea statutului de membru NATO vizează:

- ❖ Respectarea angajamentelor și continuarea operaționalizării forțelor puse la dispoziția Alianței.
- ❖ Participarea la operațiile și misiunile conduse de NATO.
- ❖ Participarea la dezvoltările conceptuale privind procesul de transformare a NATO.
- ❖ Contribuția la inițiativele aliate privind dezvoltarea capabilităților pentru apărare.

Direcții de acțiune

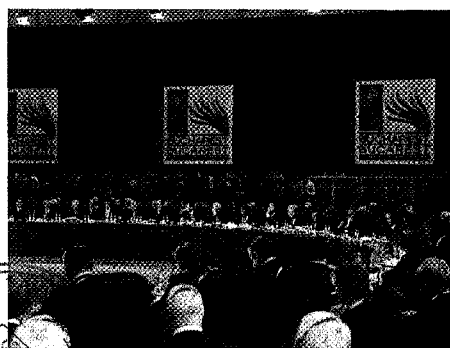
Respectarea angajamentelor asumate de România în calitate de stat membru NATO impune, pentru Ministerul Apărării Naționale, realizarea capabilităților militare stabilite prin Obiectivele Forței, precum și pregătirea și punerea la dispoziția Alianței a capabilităților pentru Forța de Răspuns a NATO.

În același timp, vor fi respectate obligațiile financiare ce derivă din statutul României de membru NATO și vor fi luate măsuri pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare încadrării posturilor asumate și reprezentării României în cadrul Alianței.

Contribuția la întreaga gamă de misiuni ale Alianței reprezintă nu numai îndeplinirea obligațiilor de stat aliat, ci constituie condiția esențială pentru creșterea nivelului de interoperabilitate a forțelor naționale menite să acționeze tot mai des într-un cadru multinațional, împreună cu forțele statelor aliate și parteneri.

România a fost unul din participanții constanți în cadrul angajamentelor operaționale aliate din diverse teatre, precum Afganistan, Irak, Balcani și Marea Mediterană.

Participarea României în operații va viza cu precădere zonele de interes strategic pentru România. Astfel, România va continua să susțină eforturile aliate în diferite teatre de operații și va contribui cu forțe și capabilități la îndeplinirea misiunilor asumate în cadrul forului decizional al Alianței, angajând gradual forțele operaționalizate. În principal, efortul esențial de contribuție se va concentra pe teatrul de operații din Afganistan, considerat prioritatea majoră a Alianței în acest moment.

În ceea ce privește susținerea și participarea la inițiativele NATO care au ca obiectiv final transformarea organizației, România va continua să aibă o abordare pragmatică și o implicare pro-activă în procesele demarate la nivel aliat. Vom continua promovarea intereselor naționale la nivel aliat și integrarea preocupărilor de securitate ale României în procesul decizional al NATO la nivelul implementării subsecvente a direcțiilor de acțiune avansate de Noul Concept Strategic prin focalizarea asupra asigurării coerenței planificării apărării prin intermediul Directivei Politice, implementării unei noi structuri de comandă, consolidării și raționalizării structurii de agenții sau dezvoltării sistemului aliat de apărare antirachetă.

România consideră că acordarea sprijinului națiunii gazdă (Host Nation Support - HNS) constituie un factor fundamental în planificarea și desfășurarea operațiilor NATO și UE. Existența unui sistem de management HNS, cu includerea responsabilităților tuturor instituțiilor statului cu atribuții specifice este necesară pentru sprijinul forțelor armate străine care intră, staționează, desfășoară operații sau se află în tranzit pe teritoriul național al României.

Un alt aspect al contribuției naționale la transformarea Alianței este reprezentat de angajamentele României la dezvoltarea celorlalte capacități critice ale NATO, în acest sens fiind deja demarate o serie de inițiative vizând îmbunătățirea capacității de transport strategic, apărarea antirachetă și supravegherea teritoriului. În mod particular, dezvoltarea unei capacități de apărare a populațiilor și teritoriilor împotriva atacurilor cu rachete balistice reprezintă un element-cheie pentru securitatea colectivă a aliaților. Îndeplinirea angajamentelor privind Capabilitățile de transport aerian strategic (SAC - 2008), precum și Capabilitățile de supraveghere terestră (AGS-2009) va reprezenta o preocupare majoră a României în perioada următoare, aceste eforturi contribuind substanțial la consolidarea profilului național în cadrul NATO.

Apărarea antirachetă

România este unul din principalii promotori ai proiectului aliat de dezvoltare a unui sistem de apărare antirachetă. În susținerea inițiativei NATO, România își fundamentează poziția pe principiul indivizibilității securității (securitate egală pentru toți aliații) și cel al solidarității aliate (distribuirea echitabilă atât a eforturilor de apărare, cât și a riscurilor). Mai mult, România susține caracterul cuprinzător al sistemului atât din punct de vedere teritorial (acoperirea întregului teritoriu aliat), cât și al tipurilor de rachete ce pot fi interceptate.

Vitorul sistem MD NATO va avea un rol defensiv, consolidând totodată mecanismul aliat de descurajare. Capabilitatea MD NATO va contribui la creșterea efectului de descurajare, dar nu va înlocui rolul esențial în acest sens deținut de capabilitățile nucleare aliate.

Participarea României în cadrul programului MD SUA concomitent cu susținerea proiectului MD NATO marchează fără echivoc interesul României pentru dezvoltarea acestor capacități. Dezvoltarea proiectului comun cu SUA, pentru realizarea componentei europene a MD SUA și integrarea acesteia în cadrul arhitecturii MD NATO, reprezintă contribuția concretă a României la dezvoltarea sistemului aliat. Acordul privind găzduirea de către România a elementelor componente ale MD SUA reprezintă în același timp o nouă etapă esențială pentru consolidarea Parteneriatului strategic România-SUA.

**Îndeplinirea
angajamentelor
față de UE**

Uniunea Europeană este angajată în consolidarea profilului de actor global în arhitectura de securitate internațională printr-o paletă variată de instrumente necesare exercitării unui rol activ în domeniul managementului crizelor internaționale. Toate aceste elemente sprijină existența unei dimensiuni de securitate și apărare care trebuie să reflecte potențialul Uniunii într-un mediu de securitate aflat într-o continuă schimbare, într-o lume supusă din ce în ce mai mult presiunilor generate de globalizare.

Participarea României la implementarea Politicii de Securitate și Apărare Comune (PSAC) constituie una dintre prioritățile politicii de apărare și o direcție de acțiune a Guvernului României în domeniul securității naționale, urmărind corelarea prevederilor Strategiei de Securitate Europene cu obiectivele fundamentale și interesele de securitate și apărare ale țării noastre.

Direcții de acțiune

Continuarea procesului de identificare și punere la dispoziția UE a unei contribuții cu forțe și capacități credibile, care pot face obiectul angajamentelor operaționale ale Uniunii, pe deplin consistentă cu pachetul pus la dispoziția NATO, constituie un element de natură să contribuie la consolidarea profilului României în cadrul acestei organizații. În acest context se detașează participarea la dezvoltarea capacităților militare europene de răspuns rapid, Grupurile tactice de luptă ale UE (Battlegroups).

Procesul de dezvoltare a capacităților va reprezenta una din prioritățile majore. În acest sens, România se va implica activ în proiectele și programele de dezvoltare a capacităților militare, derulate în special la nivelul Agenției Europene de Apărare. Din această perspectivă, se va urmări o participare de substanță în cadrul procesului de partajare și punere în comun a capacităților (*pooling and sharing*), proces care urmărește eficientizarea cheltuielilor de apărare în contextul economic actual, prin identificarea și facilitarea proiectelor de cooperare între statele membre în domenii de interes reciproc.

Participarea la operațiunile militare conduse de Uniunea Europeană. În intervalul de timp parcurs de la lansarea PSAC, reprezentând componenta operațională a Politicii Externe și de Securitate Comune, Uniunea Europeană s-a impus în plan internațional și ca actor-cheie în domeniul managementului crizelor, prin lansarea și conducerea a peste 20 misiuni civile și operații militare pe trei continente, în teatre de operații precum: Bosnia și Herțegovina, FYROM, Georgia, R.D.Congo, Aceh/Indonezia, Darfur/Sudan, Teritoriile Palestiene, Cornul Africii etc.

România a asigurat participarea în mod constant la operațiunile militare și misiunile civile de management al crizelor conduse de UE, în diferite teatre de operații, precum Balcanii de Vest și Orientul Mijlociu. În perioada următoare, România va continua să fie o prezență constantă în cadrul operațiilor militare de management al crizelor, în special cele derulate în zone de interes strategic pentru România.

**Participarea
României la
organizațiile
internationale cu
vocație de
securitate**

Dincolo de participarea la eforturile colective în cadrul NATO și Uniunii Europene, prezența și activitatea României în cadrul Organizației Națiunilor Unite se circumscrie obiectivului strategic de racordare permanentă a României la acțiunile de promovare a securității la nivel global prin participarea sa în diferite structuri ONU și contribuțiile la misiunile de pace ale acestui organism. De asemenea, prin participarea la Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa, România contribuie la îmbunătățirea stabilității politice și a securității economice și de mediu pentru cetățenii țărilor membre, pe baza respectării drepturilor omului și asigurării securității, prosperității și justiției sociale.

**Angajarea în lupta
împotriva
terorismului și
combaterea
proliferării armelor
de distrugere în
masă**

România este pe deplin implicată în eforturile internaționale de luptă împotriva terorismului, prin participarea activă în operațiile desfășurate de organizațiile internaționale sau coalițiile de voință constituite.

Participarea la prevenirea și combaterea terorismului se realizează în baza prevederilor convențiilor internaționale privind combaterea terorismului, la care România este parte, precum și cu respectarea reglementărilor internaționale, a legislației interne cu privire la drepturile omului și în conformitate cu prevederile *Strategiei naționale de prevenire și combatere a terorismului*.

Ca parte a Sistemului Național de Prevenire și Combatere a Terorismului (SNPCT), Ministerul Apărării Naționale acționează, în cooperare cu celelalte autorități și instituții care fac parte din acest sistem, pentru prevenirea și combaterea actelor de terorism și a faptelor asimilate acestora.

Activitățile de prevenire a acestui tip de evenimente vizează paza și protecția personalului și obiectivelor importante aflate în administrarea directă, instruirea și perfecționarea profesională a personalului cu atribuții în domeniu, participarea la exerciții multinaționale cu această tematică, evaluarea efectelor fenomenului, în vederea identificării potențialilor factori de risc la adresa securității naționale.

Demersurile privind combaterea unor potențiale activități teroriste vizează, în plan intern, executarea intervenției nemijlocite, în cooperare cu Serviciul Român de Informații, în cazul producerii unor acțiuni teroriste la obiective ale Ministerului Apărării Naționale sau, la cerere, prin participarea la operații de combatere a terorismului la alte obiective, în cooperare cu alte structuri din cadrul SNPCT.

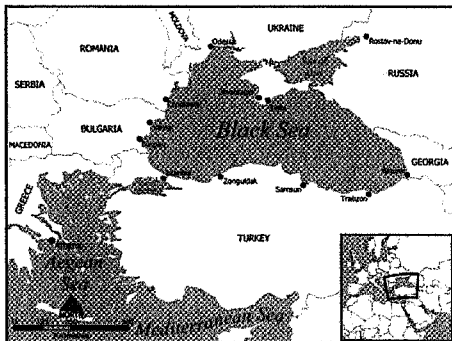
În plan extern, aceste demersuri vizează contribuții în teatrele de operații unde sunt dislocate componente ale forțelor armate, conform obligațiilor asumate în cadrul organizațiilor internaționale la care România este parte.

Totodată, în spiritul unei abordări integrate, Ministerul Apărării Naționale participă la efortul comun al celorlalte instituții cu atribuții în domeniul combaterii proliferării armelor de distrugere în masă (WMD), prin gestionarea aspectelor politico-militare ce decurg din implementarea la nivel național a responsabilităților asumate de România prin semnarea și ratificarea diferitelor tratate, acorduri și convenții internaționale privind combaterea proliferării WMD și participarea la regimurile internaționale de control în domeniu.

Ministerul Apărării Naționale își va asuma în continuare un rol activ și constructiv în acest domeniu, inclusiv la nivelul formatelor de cooperare regională dezvoltate în scopul gestionării acestor domenii extrem de importante.

Participarea la eforturile de asigurare a securității regionale

România și-a asumat o politică pro-activă bazată pe o angajare solidă în Europa de Sud-Est, în mod deosebit în Balcani, și creșterea contribuției la securitatea din spațiul Caucazului și a Mării Negre. Participarea activă la promovarea democrației și construcției securității în vecinătatea apropiată a României, în special în bazinul extins al Mării Negre, reprezintă un aspect strategic, iar România își asumă rolul de vector în susținerea dimensiunii estice a securității NATO și UE.

Din această perspectivă, eforturile Ministerului Apărării Naționale vizează următoarele obiective:

- ❖ consolidarea dialogului politico-militar și a cooperării militare bilaterale cu statele din regiunea extinsă a Mării Negre, Balcani, Caucaz și Orientul Mijlociu;
- ❖ dezvoltarea de programe de asistență în domeniul reformei sectorului de securitate pentru statele interesate, în vederea susținerii perspectivei europene și euroatlantice a statelor din vecinătate și promovarea politicilor de cooperare și asistență ale NATO, UE, ONU, OSCE în spațiile de interes ale României;

- ❖ participarea activă la inițiativele militare de cooperare regională (Reuniunile Miniștrilor Apărării din Sud-Estul Europei (SEDM); Grupul de Cooperare Navală la Marea Neagră (BLACKSEAFOR); Participarea în Marea Neagră sub egida operației BLACK SEA HARMONY; Batalionul multinațional de geniu „TISA”; Batalionul mixt româno-ungar de menținere a păcii (ROU-HU BAT); Inițiativa de securitate a frontierelor la Marea Neagră (BSBSI)).

Susținerea activității altor autorități publice în vederea asigurării funcțiilor vitale ale societății

Sprijinul acordat administrației centrale sau locale se concretizează în acordarea de suport logistic și militar pentru situații speciale. În caz de urgențe civile sau alte situații deosebite, Ministerul Apărării Naționale poate acorda sprijin material sub formă de ajutoare, cu titlu gratuit, constând în alimente de strictă necesitate, articole de echipament, corturi, medicamente etc. sau poate aproba efectuarea, contra cost, a unor prestări de servicii cu efective și tehnică militară.

Principalele direcții de acțiune în acest domeniu sunt:

- ❖ *inițierea și dezvoltarea relațiilor* cu organele de specialitate din administrația publică, protecția civilă și socială, învățământ, cercetare, sănătate, finanțe publice, economie, comunicații, transport, lucrări publice, mediu etc. și organizațiile/fundațiile neguvernamentale;
- ❖ *orientarea, informarea și acordarea sprijinului reciproc* al structurilor militare și civile privind folosirea resurselor pentru apărare puse la dispoziție de ambele părți;
- ❖ *sprijinirea autorităților administrației publice* pentru distribuirea ajutoarelor umanitare sau a altor acțiuni întreprinse de instituția militară în folosul populației civile (transport, hrană, cazare, asistență medicală etc.);
- ❖ *la solicitarea autorităților publice abilitate, protecția specială* a obiectivelor culturale și populației civile, precum și asigurarea unor facilități pentru hrănire, cazare etc.

Gestionarea urgențelor civile, într-un cadru integrat inter-agenții reprezintă unul din domeniile prioritare de cooperare cu structurile NATO și cu instituțiile responsabile din statele membre ale Alianței Nord Atlantice.

Pentru îmbunătățirea activității de cooperare, vor continua acțiunile de facilitare a schimbului de informații de interes reciproc cu instituțiile și organizațiile menționate anterior, în sensul planificării și realizării interconectării sistemelor de comunicații ale forțelor din Sistemul Național de Apărare, precum și interconectarea acestora în Sistemul General de Comunicații NATO (NGCS), pentru asigurarea suportului tehnic necesar conducerii unitare a acestora, în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, în cadrul Ministerului Apărării Naționale s-au întreprins demersuri pentru constituirea și funcționarea Serviciului Medical Militar de Urgență (SMMU), ca element de intervenție și sprijin specializat pe întreg teritoriul național. SMMU răspunde unei necesități reale de dezvoltare a unei structuri specializate în anunțarea rapidă, intervenția, acordarea primului ajutor calificat la fața locului, transportul și asistența medicală de urgență, serviciul fiind

interconectat la sistemul național medical de urgență, putând fi alertat inclusiv prin apelarea numărului unic de apel de urgență 112.

Managementul integrat al resurselor pentru apărare

Resursele alocate sectorului apărării naționale definesc calitativ politica de apărare a României punând în lumină atât nivelul de ambiție care a stat la baza obiectivelor politice cât și imperativele eficienței și eficacității ce trebuie avute în vedere în implementarea acestor obiective. Evoluțiile economice ale ultimilor ani, dificultățile financiare, dinamica tot mai crescută a forței de muncă la nivel european, au scos în evidență necesitatea unei regândiri a modului de alocare a resurselor la nivel național, proces ce poate avea un impact direct asupra resurselor alocate apărării.

La nivelul NATO a fost subliniată oportunitatea dezvoltării unor abordări inteligente în domeniul apărării (*smart defence*), care presupun adoptarea de soluții inovatoare în gestionarea resurselor, prin limitarea cheltuielilor și prioritizarea investițiilor, toate având ca obiectiv creșterea securității statelor aliate și evitarea unei subfinanțări a sectoarelor de apărare.

„Sustținerea eforturilor naționale pentru dezvoltarea capacităților necesare în domeniul securității și apărării se bazează pe utilizarea eficientă a întregii game de resurse la dispoziție, în special a celor umane, materiale și financiare.”

- Strategia Națională de Apărare -

Obiectivele managementului integrat al resurselor pentru apărare

Gestionarea resurselor pentru apărare în cadrul Ministerului Apărării Naționale se realizează într-o abordare modernă, integrată și multianuală. Esența acestui tip de management îl reprezintă conceptul de planificare integrată a apărării, care desemnează

procesul de coordonare a dezvoltării și menținerii capabilităților militare în scopul îndeplinirii obiectivelor politicii de apărare.

Pentru atingerea obiectivelor politicii de apărare, la nivelul Ministerului Apărării Naționale se stabilesc obiective specifice și priorități aferente domeniilor planificării apărării, precum și pe niveluri organizatorice. Toate aceste obiective specifice și priorități sunt armonizate în cadrul activității de planificare integrată a apărării.

Planificarea integrată a apărării

- ❖ stabilirea obiectivelor și priorităților politicii de apărare, pe baza Strategiei Naționale de Apărare, Programului de guvernare și a Cartei albe a apărării, etapizarea îndeplinirii acestora, precum și modul de alocare a resurselor necesare;
- ❖ urmărirea modului de realizare a obiectivelor Ministerului Apărării Naționale, precum și evaluarea modului de alocare și utilizare a resurselor financiare corespunzătoare;
- ❖ armonizarea obiectivelor specifice domeniilor de planificare;
- ❖ coordonarea sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării Naționale, astfel încât să se poată asigura îndeplinirea politicii de apărare, transparența și controlul civil privind modul de utilizare a resurselor pentru apărare.

În cadrul procesului de planificare integrată a resurselor de apărare, un rol important este deținut de Sistemul de Planificare, Programare, Bugetare și Evaluare (SPPBE), care reprezintă un instrument de planificare robust și eficient, în măsură să asigure controlul civil asupra elaborării și implementării politicii de apărare și o auditare profundă privind îndeplinirea obiectivelor acesteia și execuția programelor și a bugetului Ministerului Apărării Naționale.

Planificarea apărării se realizează prin integrarea coerentă a următoarelor domenii: planificarea forțelor; planificarea armamentelor; C 3 - comandă, control comunicații; logistică; urgențele civile; resurse; apărarea aeriană; managementul traficului aerian; informații; medical; cercetare-dezvoltare și standardizare.

Obiectivul general al managementului resurselor pentru apărare îl constituie optimizarea procesului de alocare și utilizare a resurselor pentru apărare destinate Ministerului Apărării Naționale.

Pentru implementarea acestui obiectiv, pe un orizont mediu de timp, sunt vizate următoarele aspecte:

- ❖ îmbunătățirea capacității de reacție a sistemului de planificare a apărării, pentru a furniza, în timp scurt, variante de soluționare, care să sprijine procesul

Domeniile planificării apărării

- ✓ Planificarea forțelor;
- ✓ Planificarea armamentelor;
- ✓ Comandă, control, comunicații;
- ✓ Logistică;
- ✓ Urgențe civile;
- ✓ Resurse;
- ✓ Apărarea aeriană;
- ✓ Managementul traficului aerian;
- ✓ Informații;
- ✓ Medical;
- ✓ Cercetare, dezvoltare și standardizare.

decizional, la apariția unor solicitări suplimentare, neplanificate sau a unor constrângeri bugetare;

- ❖ optimizarea sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării Naționale;
- ❖ informatizarea sistemului de management al resurselor pentru apărare și eficientizarea funcționării mecanismelor de sprijin în domeniul managementului prin punerea la dispoziție a informațiilor cu privire la resursele pentru apărare.

Deciziile privind planificarea și alocarea resurselor pentru apărare, aprobate în cadrul Consiliului de Planificare a Apărării din MAPN, sunt cuprinse în Directiva de planificare a apărării. Aceasta constituie documentul de planificare de bază la nivelul Ministerului Apărării Naționale, prin care se stabilesc obiectivele și prioritățile ministerului, programele majore ale acestuia, obiectivele specifice și linia bugetară pentru fiecare program major. Directiva de planificare a apărării este un document politico-militar cu putere juridică și joacă un rol-cheie în cadrul SPPBE.

Resursele financiare

Planificarea și programarea resurselor financiare pentru apărare se realizează în concordanță cu obiectivele generale ale Ministerului Apărării Naționale și cu prioritățile definite în Strategia Națională de Apărare, a liniilor directoare ale politicii de apărare stabilite prin Programul de guvernare și în conformitate cu prevederile Conceptului strategic al NATO și a Directivei ministeriale NATO, finanțarea pe bază de programe realizându-se prin intermediul Sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare.

„Abordarea multilaterală a riscurilor și amenințărilor de securitate rămâne cea mai eficientă, dar și cea mai puțin costisitoare cale de a ne garanta reciproc un nivel rezonabil de securitate națională și o stabilitate suficientă în evoluțiile internaționale propuse.”

- Strategia Națională de Apărare -

Obiectul finanțării programelor majore ale Ministerului Apărării Naționale derivă chiar din definiția acestora, respectiv, *“totalitatea acțiunilor și a măsurilor concrete desfășurate pentru constituirea, modernizarea, înzestrarea, instruirea, întreținerea unităților militare la pace și pregătirea acestora pentru participarea la misiuni în afara teritoriului național, precum și pentru situații de criză și război, asigurarea condițiilor optime de viață pentru personal, asigurarea sprijinului logistic și a rezervelor pentru mobilizare și război, crearea și întreținerea infrastructurii pentru acțiuni militare în cadrul apărării colective a NATO, participarea la acțiuni de cooperare internațională cu alte state, precum și resurse alocate anual pentru realizarea acestora”*.

O analiză a nivelului alocărilor bugetare pentru apărare în perioada 2005-2010 arată că, deși aceasta a urmat un trend în general ascendent în valoare absolută, în paralel s-a înregistrat o pondere descrescătoare în Produsul Intern Brut. În termeni reali, bugetul

Ministerului Apărării Naționale pe anul 2010 a fost cu 25 % mai mic decât cel din anul 2005. Prin urmare, amplul proces de transformare, parcurs până în prezent de Ministerul Apărării Naționale, s-a efectuat în condițiile alocării unor resurse limitate, această situație generând perturbări în procesul de planificare a apărării, materializate în numeroase modificări ale documentelor de planificare, transferuri repetate ale fondurilor de la un program de înzestrare la altul și chiar amânarea unora dintre acestea, precum și multiple reevaluări ale priorităților. O consecință negativă cu impact major este faptul că nu s-a reușit asigurarea corespunzătoare a capacității operaționale și a nivelului protecției și securității forțelor participante la misiuni în afara teritoriului național.

Comparativ cu recomandarea NATO de alocare a 2% din PIB pentru apărare, nivelul alocațiilor bugetare pentru Ministerului Apărării Naționale în perioada 2006-2010 s-a situat permanent sub această țintă (1,84 % în 2006, 1,54 % în 2007, 1,47 % în 2008, 1,38 % în 2009 și 1,30 % în 2010). Nealocarea resurselor la nivelul prognozat în momentul asumării obligațiilor față de Alianța Nord-Atlantică, Uniunea Europeană și în cadrul altor angajamente internaționale periclitează realizarea obiectivelor planificate pentru îndeplinirea acestora. România nu se află în situația unor țări membre NATO și UE care au redus cheltuielile de apărare sub 2% din PIB dar care, la momentul adoptării acestei decizii, beneficiau deja de capacități de apărare substanțiale. România este în faza crucială a generării acestor capacități, care ar aduce importante dividende politice și strategice.

Chiar în condițiile prezentate, Ministerul Apărării Naționale a continuat procesul de dezvoltare a capacității de apărare, având în prezent realizată capacitatea de transport aerian strategic (participare la Capabilitatea de Transport Aerian Strategic - SAC), precum și alte realizări apreciate și în cadrul NATO în următoarele domenii:

- ❖ capacități de transport aerian tactic (1 detașament C 130 B/H și în perspectivă încă unul de C 27 J, prin care se asigură integral necesarul);
- ❖ capacități de intelligence la nivel strategic și operațional;
- ❖ elicoptere de transport, CSAR, MEDEVAC și navalizat¹;
- ❖ supraveghere aeriană, prin participarea la NATINADS² (NATO Integrated Air Defence System) și maritimă, prin realizarea SCOMAR³ (Sistem integrat de observare, supraveghere și control la Marea Neagră);

¹ Combat Search and Rescue (Căutare-Salvare în luptă); Medical Evacuation (Evacuare medicală).

² Participarea la NATINADS (Sistemul integrat al NATO de apărare aeriană) – obligație ce derivă din calitatea de membru al NATO.

- ❖ capabilități medicale ROL 2;
- ❖ capabilități ISTAR, CIMIC, EOD și MCCIS⁴.

O dovadă a faptului că onorarea obligațiilor asumate față de NATO, UE și în cadrul altor angajamente internaționale a constituit și constituie o prioritate absolută în procesul de planificare a resurselor alocate este achitarea integrală a contribuțiilor anuale directe, reprezentând:

1. Plata contribuțiilor la NATO, respectiv la bugetul militar, Programul NATO de Investiții în Securitate (NSIP), precum și la alte programe și structuri NATO (agenții, centre de excelență etc.) finanțate prin contribuții directe ale națiunilor, cele mai importante programe de acest gen la care participă România fiind:
 - ❖ Programul NAEW&C (Flota AWACS), începând cu anul 2009;
 - ❖ Programul AGS (Supravegherea Terestră a Alianței), începând cu anul 2009.
2. Plata contribuțiilor la UE, respectiv: Mecanismul ATHENA, care asigură finanțarea operațiilor militare ale UE, Agenția Europeană de Apărare și Centrul Satelitar al UE.
3. Plata contribuțiilor la inițiativele multinaționale, regionale și la alte organisme internaționale la care România este parte, astfel:
 - ❖ Capabilitatea de Transport Aerian Strategic (SAC) – cost aferent pe durata inițiativei (26 ani) - cca. 331 mil. USD, în anul 2008 fiind achitată prima tranșă, în valoare de cca. 48 mil. USD;
 - ❖ Contribuții și cotizații la alte organisme internaționale (SEEBRIG etc.).

Evoluția cheltuielilor reprezentând plata contribuțiilor și cotizațiilor la organismele și organizațiile internaționale este următoarea:

2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
14,330 mil €	13,887 mil €	11,004 mil €	57,196 mil €	36,020 mil €	33,598 mil €	35,796 mil €

³ SCOMAR – conform direcției de acțiune a Programului de guvernare 2009-2012, cap. 21, pct.1 „Consacrarea regiunii Mării Negre ca spațiu european de importanță strategică pentru NATO și UE”.

⁴ Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance (Capabilități de culegere a informațiilor, supraveghere, identificare a țintelor și cercetare); Civil-Military Cooperation (Cooperare civilă-militară); Explosive Ordnance Disposal (Neutralizare dispozitive explozibile); Maritime Command and Control Integrated System (Sistem integrat de comandă-control maritim).

Finanțarea comună la nivelul NATO furnizează, printre altele, cadrul general și liniile directoare aferente integrării capabilităților de apărare naționale și multinaționale. Participarea la programe cu finanțare multinațională ne-a permis să avem acces la capabilități dificil de abordat din punct de vedere financiar de către o țară de mărimea României, cum ar fi: acces anual garantat la 200 de ore de transport aerian strategic agabaritic (SAC) sau la sisteme de supraveghere (AGS) deținute în mod individual doar de două țări: SUA și Germania.

Potrivit Programului de guvernare 2009-2012, obiectivul strategic al actului guvernamental în domeniul apărării naționale îl reprezintă dezvoltarea, la un nivel ridicat, a capacității de decizie și acțiune a organismului militar, adaptarea cadrului legislativ, în vederea afirmării intereselor României și valorificării oportunităților, în cadrul comunității europene, euro-atlantice și internaționale.

Din punct de vedere al resurselor, prioritățile pentru îndeplinirea obiectivelor în ceea ce privește "Apărarea națională" sunt:

- ❖ îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de stat membru al NATO și UE;
- ❖ înzestrarea Armatei cu sisteme de armamente performante, în conformitate cu misiunile sale în cadrul NATO, cu nevoile de securitate internă și cu programele majore de înzestrare;
- ❖ creșterea graduală a ponderii cheltuielilor de înzestrare astfel încât, pe termen lung, aceasta să reprezinte cel puțin 20% din bugetul MApN, în conformitate cu recomandările NATO;
- ❖ eficientizarea proceselor de gestionare a resurselor financiare, materiale și de patrimoniu ale MApN.

Îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de membru NATO și UE presupune continuarea unor reforme în domeniul resurselor de apărare și modificarea cadrului legislativ, astfel încât să corespundă noilor realități instituționale, mediului de securitate intern și internațional, precum și experienței dobândite în teatrele de operații. Proiectul noii legi privind planificarea apărării, coroborat cu prevederile Legii responsabilității fiscal-bugetare, nr. 69/2010 vizează eficientizarea procesului de planificare a apărării, concentrat asupra dezvoltării de capabilități pe termen mediu și lung, în scopul asigurării coerenței tuturor domeniilor de planificare a apărării și coordonării acestora în mod unitar. Printre elementele definitorii ale acestui nou proces de planificare a apărării, se cuvin menționate următoarele:

- ❖ structurarea pe cinci pași: (1) stabilirea directivei politice pentru planificare; (2) determinarea cerințelor; (3) alocarea cerințelor și stabilirea obiectivelor; (4) facilitarea implementării; (5) analiza rezultatelor;

- ❖ determinarea tuturor cerințelor de capabilități care ulterior vor fi alocate integral pentru a fi implementate, pornind de la directiva politică pentru planificare, unică pentru toate domeniile de planificare;
- ❖ stabilirea unei liste cuprinzând domeniile prioritare în care se înregistrează deficite de capabilități; monitorizarea implementării unora dintre capabilitățile în care se înregistrează deficite, în cadrul etapei nr. (4).

În scopul evaluării restanțelor și identificării cursurilor de acțiune pentru ciclul de planificare 2010 - 2018, pe baza analizei efectuate în cadrul exercițiului bianual de inventariere a capabilităților de apărare la nivelul Alianței (potrivit noului model al Defence Planning Capabilities Survey - DPCS 2010), în cadrul Ministerului Apărării Naționale s-a desfășurat o activitate de evaluare a Obiectivelor Forței asumate în ciclul de planificare anterior. Astfel, în vederea punerii de acord a cerințelor cu posibilitățile de finanțare, a fost utilizat un algoritm în cinci etape, în care au fost luate în considerare restanțele existente în momentul de față în onorarea angajamentelor asumate în cadrul procesului de planificare a apărării la nivelul NATO (unele dintre ele depășesc trei ani), precum și măsurile necesare, corelate cu resursele posibile a fi alocate pentru apărare.

S-a evidențiat faptul că, în pofida eforturilor întreprinse pentru eliminarea deficitelor de capabilități, se înregistrează întârzieri în domenii critice cum ar fi:

- ❖ puncte de comandă tip divizie și brigadă (două puncte de comandă tip brigadă trebuiau finalizate în cursul anului 2007, iar cel tip divizie trebuia finalizat în cursul anului 2009);
- ❖ platforme de transport multifuncționale (programul trebuia inițiat în anul 2007);
- ❖ capabilități de sprijin de luptă și capabilități de sprijin logistic.

De asemenea, având în vedere restanțele semnificative acumulate, în condițiile alocării resurselor la nivelul estimat pe baza prevederilor legale actuale, până în anul 2018 vor fi realizate integral 4 obiective din cele 53 asumate de România. Dată fiind această situație, precum și costurile ridicate ale programelor de înzestrare asociate implementării acestor angajamente, rezultatul analizei a constat în raționalizarea drastică a proiectelor noi, majoritatea fiind replanificate pentru inițiere după 2016 (pentru perioada următoare nu s-au identificat soluții financiare pentru demararea vreunui dintre cele 6 programe de înzestrare de importanță strategică (PÎIS⁵), în concepția aprobată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării-CSAT). Resursele au fost orientate cu prioritate către finalizarea angajamentelor aflate într-un stadiu avansat de realizare a

⁵ Programele de înzestrare de importanță strategică sunt: Avion multirol, Corveta multifuncțională, Vânător de mine, Transportoare blindate pentru trupe, Autoturisme de teren blindate și neblindate și Sistem de rachete sol-aer cu bătaie mare.

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

capacității operaționale și respectiv în adoptarea unor soluții care să acopere pe termen scurt și mediu deficitele de capabilități (cu limitări semnificative).

Astfel, pe măsură ce vor fi asigurate creditele de angajament și bugetare necesare, se are în vedere, pe lângă eliminarea restanțelor acumulate, coroborat cu diminuarea cheltuielilor de personal, realizarea sau urgentarea realizării unor capabilități critice, precum:

- ❖ avioane de luptă multirol – având în vedere prioritățile investiționale, „Soluția alternativă pe termen scurt pentru asigurarea suveranității asupra spațiului aerian național” este prin definiție cu caracter tranzitoriu;
- ❖ autoturisme de teren blindate și neblindate;
- ❖ transportoare blindate pentru trupe;
- ❖ platforme de transport multifuncționale.

Bugetul Ministerului Apărării Naționale pe anul 2011, aprobat prin Legea bugetului de stat nr. 286/2010, prevede alocarea de credite bugetare și cheltuieli din venituri proprii în sumă de 4.800.477 mii lei (1.140,26 mil. Euro), fără a fi incluse fondurile necesare pentru plata pensiilor militare cu excepția pensionarilor foști magistrați militari.

Cheltuielile repartizate în bugetul asigurărilor sociale de stat pentru plata pensiilor militare (Legea nr. 287/2010) sunt în sumă de 1.718.324 mii lei (408,15 milioane Euro), astfel încât totalul cheltuielilor aprobate Ministerului Apărării Naționale pe anul 2011 reprezintă 1,20 % din PIB.

Cu toate că alocările de la bugetul de stat pentru titlul de cheltuieli „Bunuri și servicii” înregistrează în anul 2011 o scădere cu circa 15 % față de anul 2010, se caută soluții în scopul reducerii la minim a impactului în domeniile instrucției, operării, mentenanței și funcționării. Se au în vedere, printre altele, amânarea plății obligațiilor către bugetul de stat (TVA, accize), conservarea unor categorii de tehnică pentru care nu se poate asigura un minim de rulaj și reducerea la minim a cheltuielilor de funcționare, altele decât cele aferente procesului de instrucție, inclusiv prin concentrarea efectivelor într-un număr mai mic de cazărmi.

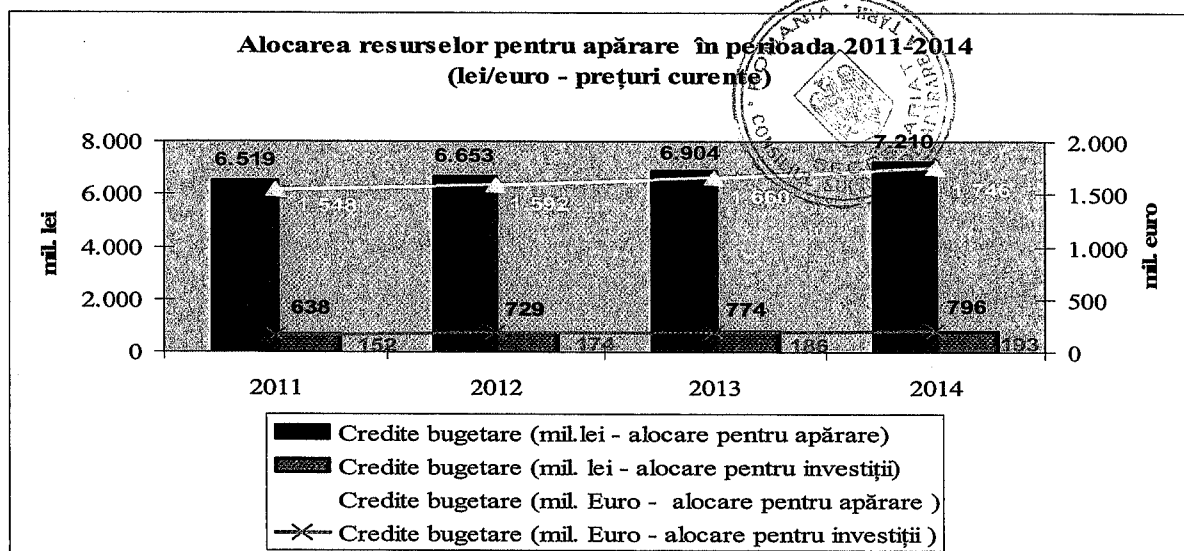
În ceea ce privește cheltuielile de investiții, se are în vedere finanțarea proiectelor de investiții prioritare ale ministerului, prevăzute în Strategia fiscal-bugetară 2011-2013 și preluate în noua strategie fiscal-bugetară. Aceste proiecte concură la îndeplinirea obiectivului prioritar stabilit de NATO pentru România în cadrul planificării apărării la nivelul Alianței și contribuie la creșterea capacității operaționale a forțelor participante la misiuni în afara teritoriului național.

Potrivit prevederilor legale, alocățiile bugetare ale Ministerului Apărării Naționale în perioada 2011-2014 sunt următoarele:

DETALII		2011			2012			2013			2014			
		Conform Legii nr. 286/2010*	Conform Legii nr. 287/2010*	TOTAL	Conform Legii nr. 286/2010*	Conform prezicției Legii BASS	TOTAL	Conform Legii nr. 286/2010*	Conform prezicției Legii BASS	TOTAL	Conform Legii nr. 286/2010*	Conform prezicției Legii BASS	TOTAL	
PIB, prețuri curente		544.426			599.060			659.429			722.918			
Total M.Ap.N., din care:		I (CA)	5.197	1.718	6.916	4.584	1.816	6.400	6.145	1.898	8.043	5.018	1.998	7.016
		II (CB)	4.800	1.718	6.519	4.836	1.816	6.653	5.007	1.898	6.904	5.211	1.998	7.210
(% din PIB)			0,88%	0,32%	1,20%	0,81%	0,30%	1,11%	0,76%	0,29%	1,05%	0,72%	0,28%	1,00%
Cheltuieli de personal		I	2.995		2.995	3.084	0	3.084	3.198	0	3.198	3.357	0	3.357
		II	2.995		2.995	3.084		3.084	3.198		3.198	3.357		3.357
Bunuri și servicii		I	783	8	791	680	9	689	686	10	696	703	11	714
		II	783	8	791	680	9	689	686	10	696	703	11	714
Pensii și asistență socială		I	97	1.710	1.807	51	1.807	1.858	52	1.888	1.940	53	1.988	2.041
		II	97	1.710	1.807	51	1.807	1.858	52	1.888	1.940	53	1.988	2.041
Alte transferuri curente și subvenții		I	287	0	287	292	0	292	297	0	297	302	0	302
		II	287		287	292		292	297		297	302		302
Cheltuieli de investiții, din care:		I	1.035		1.035	476	0	476	1.912	0	1.912	603	0	603
		II	638		638	729	0	729	774	0	774	796	0	796
(% din Total M.Ap.N.)			13,3%	0,0%	9,8%	15,1%	0,0%	11,0%	15,5%	0,0%	11,2%	15,3%	0,0%	11,0%
Cheltuieli de capital		I	1.006		1.006	470		470	1.890		1.890	597		597
		II	613		613	706		706	752		752	775		775
Transferuri de capital		I	25		25	4		4	21		21	6		6
		II	21		21	21		21	21		21	21		21
Fonduri externe nerambursabile (FEN)		I	4		4	2		2	1		1			0
		II	4		4	2		2	1		1			0

* Legea nr. 286/28.12.2010, Legea bugetului de stat pe anul 2011 și Legea nr. 287/28.12.2010, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011

* Legea nr. 286/28.12.2010, Legea bugetului de stat pe anul 2011 și Legea nr. 287/28.12.2010, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2011

Referitor la impactul alocărilor bugetare asupra procesului de transformare a armatei, se cuvine menționat faptul că se are în vedere implementarea prevederilor Planului-cadru pentru continuarea procesului de modernizare a Armatei Române, aprobat de CSAT. Procesul de instrucție va viza preponderent menținerea/atingerea standardelor NATO pentru unitățile puse la dispoziția Alianței în conformitate cu graficul asumat.

În ceea ce privește contribuția la capacitățile Alianței, în conformitate cu nivelul de ambiție asumat pentru ciclul de planificare 2008-2018, România își dezvoltă capacitatea de a disloca forțe la nivelul unei divizii, cu capacități de sprijin de luptă și logistic dimensionate corespunzător. La sfârșitul anului 2016, totalul forțelor care pot fi puse la dispoziția NATO va fi de aproximativ 12.400 militari, ca rezultat al procesului de

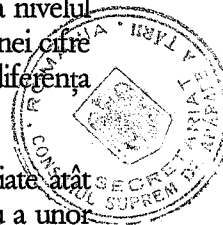
operaționalizare. Referitor la dislocarea/susținerea forțelor în misiuni externe (gradul de utilizare), Forțele terestre au atins în anul 2010 un nivel de 24,86 %, respectiv 5,99 %, cu o perspectivă de 28,57 % în anul 2016. Pentru Forțele aeriene, nivelul de dislocare a atins valoarea de 20,69 % în anul 2010, cu o perspectivă de 57,14 % în anul 2016.

Totodată, este de menționat faptul că România participă la realizarea a 8 din cele 10 capabilități critice ale Alianței, cuprinse în Pachetul de capabilități critice aprobat cu ocazia Summit-ului de la Lisabona. Participarea se realizează fie prin contribuție directă în format multinațional (Transport aerian tactic și strategic, Capabilitatea întrunită de culegere informații, supraveghere și recunoaștere), fie prin intermediul finanțării comune NATO (Contracararea dispozitivelor explozive improvizate, Rețeaua informațională a misiunii din Afganistan, Logistica integrată NATO, Abordarea cuprinzătoare referitoare la planificarea operațională și capabilitățile civile dislocabile - coordonator național Ministerul Afacerilor Externe, Apărarea antirachetă teritorială și dislocabilă, Sistemul NATO de comandă și control aerian).

O condiție necesară pentru realizarea indicatorilor privind gradul de utilizare o reprezintă concretizarea structurii de personal a armatei, prevăzută în „Strategia de transformare a Armatei României” (90.000 persoane, dintre care 75.000 militari și 15.000 civili). În vederea atingerii acesteia, dinamica de personal preconizată la nivelul Ministerului Apărării Naționale pe perioada 2011 – 2014 vizează menținerea unei cifre de cca. 82.130 persoane, din care aproximativ 69.180 personal militar, iar diferența personal civil, cvasitotalitatea acestora fiind finanțată de la bugetul de stat.

Un nivel al efectivelor sub cifra menționată va avea implicații negative imediate atât asupra indicatorilor privind gradul de utilizare, cât și asupra susținerii în teatru a unor unități specializate de luptă, sprijin de luptă și sprijin logistic. Efectivele ce pot fi puse la dispoziție pentru participare la misiuni în afara teritoriului statului român în anul 2011, aprobate de CSAT, însumează peste 3.300 militari, din care aproximativ 2.400 forțe dislocate, dar având în vedere mecanismul de rotire, numărul de participanți efectiv la misiuni în afara teritoriului național va depăși 4.800 militari. Strategia NATO pentru Afganistan, precum și contextul regional și global de securitate conduc la nevoia menținerii unui disponibil de forțe într-un plafon apropiat de această cifră.

În spiritul prevederilor Legii nr. 473/2004 privind planificarea apărării, resursele alocate prin procesul bugetar anual au ca scop constituirea unor capabilități, aducerea sau menținerea acestora la nivelul standardelor, precum și asigurarea funcționalităților de bază ale instituției. Prin urmare, dislocarea și susținerea forțelor în teatrele de operații ar trebui să fie acoperită prin alocarea de resurse suplimentare față de cele nominalizate mai sus. În caz contrar, pe termen lung, resursele necesare pentru menținerea standardelor (asigurarea operării și mentenanței sistemelor din dotare și, mai ales, înlocuirea acestora acolo unde este cazul) devin insuficiente, creându-se o situație de amânare, prin rostogolire în timp, a nivelului acoperirii. Prin revizuirea Legii nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, proces inițiat la nivelul Ministerului Apărării Naționale, se are în vedere și

identificarea unui mecanism de finanțare a cerințelor operaționale urgente, specifice teatrelor de operații.

- ❖ În ceea ce privește înzestrarea Armatei României, prioritățile la nivelul Ministerului Apărării Naționale sunt stabilite de „Strategia de înzestrare a Armatei României”.

Acest sistem de prioritizare este menit să asigure realizarea capabilităților operaționale esențiale prevăzute în planul de implementare a Strategiei de transformare a Armatei României, capabilități ce permit executarea misiunilor încredințate armatei și îndeplinirea obligațiilor și angajamentelor asumate. Acestea determină capacitatea combativă a forțelor angajate în operații și permit prezența militară românească în zonele de risc și din proximitatea acestora.

În urma analizei efectuate la nivelul MAPN, a rezultat că proiectele prioritare pentru perioada de referință sunt:

1. Mașini de luptă pe roți și șenile;
2. Puncte de comandă de nivel brigadă și batalion;
3. Echipamente individuale și de grup;
4. Echipamente de geniu și EOD;
5. Autoturisme de teren blindate și neblindate;
6. Platforme de transport multifuncționale;
7. Soluție alternativă pe termen scurt pentru asigurarea suveranității asupra spațiului aerian național;
8. Mijloace de transport aerian (aeronave și elicoptere), inclusiv echipamentele de comunicații și localizare specifice;
9. Echipamente de protecție aeronave;
10. Sisteme de supraveghere aeriană și sisteme de apărare antiaeriană cu baza la sol;
11. Realizarea capacității operaționale complete pentru Flotila de fregate;
12. Dragor de mine – soluție alternativă/intermediară;
13. Sprijin logistic integrat pentru nave;
14. Sisteme fixe și mobile de contramăsuri electronice;

15. Sisteme de securitate pentru depozitele de armament, muniții și materiale speciale;
16. Proiecte de investiții în infrastructură în continuare. La capitolul „Sănătate”, se are în vedere în principal finalizarea investițiilor la spitalele/policlinicile militare Cluj-Napoca, Galați și București;
17. Proiecte de investiții în infrastructură noi. La capitolul „Apărare”, principala investiție o reprezintă contribuția națională în completarea investiției finanțată de NATO prin NSIP (Programul NATO de Investiții în Securitate);
18. Alte cheltuieli în domeniul infrastructurii (dotări independente, reparații capitale etc).

Având în vedere că nivelul actual al alocărilor de resurse financiare este unul critic, orice scădere a acestuia va face imposibilă evitarea atât a unei imagini negative a României în plan internațional, cât mai ales a pierderilor de vieți în teatrele de operații, prin imposibilitatea asigurării capacității operaționale corespunzătoare misiunilor de acolo. Misiunile Armatei României în Afganistan se desfășoară într-o zonă în care incidentele de securitate sunt frecvente și amenințările predomină, ceea ce impune pregătirea și dotarea adecvată a forțelor participante, în conformitate cu cerințele operației și standardele NATO, în volum complet, într-un timp foarte scurt și cu toată responsabilitatea instituțiilor implicate.

Pe termen lung, va fi evitată scăderea eficacității instrumentului militar, prin „decapitalizare”, respectiv folosirea unor platforme de mult epuizate moral, dar și fizic, cât și prin imposibilitatea atingerii standardelor de pregătire datorită utilizării fondurilor de la titlul „Bunuri și servicii”, preponderent pentru acoperirea costurilor de funcționare (utilități, hrănire etc).

Managementul resurselor umane. Profesionalizarea sectorului de apărare

Obiectivul strategic al Armatei României în domeniul resurselor umane îl reprezintă realizarea unui sistem de management performant al personalului, în acord cu nevoile procesului de restructurare și operaționalizare al structurilor armate, astfel încât să se asigure interoperabilitatea deplină în acest domeniu cu armatele statelor membre NATO și UE.

Potrivit prevederilor Strategiei Naționale de Apărare și Programului de Guvernare 2009-2012, se va urmări perfecționarea proceselor de selecționare, formare, pregătire continuă și promovare în carieră a personalului militar, astfel încât să se asigure

creșterea eficienței desfășurării acestora și crearea unui corp de profesioniști în domeniul apărării.

Direcții de acțiune

1. Crearea condițiilor necesare implementării unui sistem de management modern și performant al carierei personalului militar și civil, prin:
 - creșterea atractivității profesiei militare și îmbunătățirea imaginii armatei în societate;
 - sporirea transparenței și asigurarea egalității de șanse în procesele de promovare, dezvoltare profesională și evoluție în carieră, în acord cu nevoile armatei și aspirațiile individuale ale personalului;
 - creșterea motivației pentru cariera militară, a satisfacției profesionale și a atașamentului personalului armatei pentru instituția militară, precum și menținerea personalului performant în sistemul militar.

În acest sens au fost elaborate în ultima perioadă documente importante care susțin politicile de management al resurselor umane.

Strategia de promovare a profesiei militare (2011-2015), care pornește de la premisa că profesionalizarea armatei impune reconsiderarea impactului pe care marketingul și publicitatea îl au asupra recrutării militare, statuează faptul că recrutarea și menținerea în sistemul militar a resursei umane profesionalizate, pe timp de pace, se bazează pe transmiterea de informații și mesaje adecvate în mediul civil și în cel militar, pe îmbunătățirea imaginii profesiei militare și pe captarea interesului grupurilor țintă pentru oferta educațională și profesională a Ministerului Apărării Naționale.

Noul *Ghid al carierei militare*, aprobat în 2011, se constituie într-o abordare flexibilă și unitară a regulilor privind evoluția în cariera militară, care să asigure un management mai pragmatic al carierei militare și un acces mai puțin restrictiv al personalului militar la diferite forme de pregătire profesională. De asemenea, o atenție deosebită a fost acordată îmbunătățirii statutului soldaților și gradaților voluntari și dezvoltării sistemului de management al acestei categorii de militari, pentru a se asigura necesarul de personal militar profesionalizat la baza ierarhiei militare.

2. Exercițarea controlului democratic civil asupra forțelor armate, precum și eficientizarea componentei administrative a instituției militare.

În acest context, există o preocupare constantă pentru proiectarea și implementarea unui sistem de management transparent, competitiv și generator de performanță în ceea ce privește personalul civil.

3. Valorificarea expertizei personalului participant în misiunile internaționale, inclusiv a celui din cadrul structurilor de reprezentare pe lângă organizațiile internaționale.

Obiectivul principal al utilizării personalului militar, după încheierea misiunilor internaționale, îl constituie valorificarea eficientă a cunoștințelor și abilităților dobândite pe timpul executării acestora, precum și evoluția în carieră în perspectiva ocupării unor poziții de vizibilitate în structurile naționale și internaționale.

Procesul de utilizare a personalului militar după încheierea misiunilor internaționale are la bază următoarele principii:

- ❖ armonizarea intereselor instituției militare cu opțiunile proprii de evoluție în carieră și cu opțiunile sociale ale personalului care încheie misiunea;
- ❖ încadrarea în funcții din țară să permită valorificarea experienței acumulate pe timpul misiunii internaționale;
- ❖ încadrarea personalului în funcții din domeniul în care acesta și-a desfășurat activitatea pe timpul misiunii sau în domenii complementare profilului de carieră propriu;
- ❖ respectarea condițiilor și criteriilor generale privind evoluția în carieră stabilite prin ghidul carierei militare;
- ❖ utilizarea cadrelor militare după îndeplinirea misiunii, în raport cu nivelul ierarhic și rolul structurii internaționale în care acesta a fost încadrat, domeniul de activitate, nivelul de expertiză dobândit pe timpul executării misiunii, funcția îndeplinită și potențialul de evoluție în carieră.

Pentru cadrele militare care încadrează posturi permanente, structurile în care și-au desfășurat activitatea anterior plecării la post au responsabilitatea de a asigura funcții corespunzătoare după încheierea misiunii.

În funcție de domeniul în care și-a desfășurat activitatea și de rezultatele obținute pe timpul misiunii, personalul care a participat la misiuni individuale temporare în zonele de conflict se ia în evidența structurilor care gestionează posturile permanente în străinătate în perspectiva ocupării posturilor permanente alocate României în structurile internaționale.

4. Armonizarea sistemului de formare și perfecționare a personalului din domeniul apărării cu reforma sistemului educațional național, în concordanță cu dezvoltările NATO și UE în domeniu.

Învățământul militar românesc este parte integrantă a sistemului național de învățământ, compatibil cu sistemele de învățământ din statele membre ale UE și

NATO. Pregătirea personalului militar și civil se asigură în raport cu cerințele Ministerului Apărării Naționale și ale altor beneficiari din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, fiind deschisă și receptivă și la solicitările societății civile.

Transformarea învățământului militar este impusă de statutul României de membru al Uniunii Europene și al NATO, de continuarea procesului de transformare multidimensională a Armatei României, de profunde mutații din învățământul euroatlantic și național, precum și de evoluția societății în ansamblu.

Obiectivul fundamental al Strategiei de transformare a învățământului militar în perioada 2012-2016 este în conformitate cu cel asumat prin Strategia de transformare a Armatei României: „Realizarea unui sistem integrat de învățământ suplu, eficient și economic, în concordanță cu necesarul de formare și dezvoltare profesională a personalului Armatei României, potrivit nevoilor operaționale ale acesteia, compatibil și deplin integrat în învățământul civil național și în cel din spațiul euroatlantic, concomitent cu promovarea și dezvoltarea valorilor și tradițiilor Armatei României”.

În contextul evoluțiilor din învățământul național și european, în plin proces de transformare a armatei, transformarea sistemului militar de învățământ, pilon de bază în realizarea unei reforme a întregului organism militar, are în perspectivă următoarele:

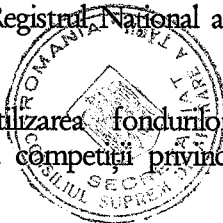
- ❖ implicarea activă a instituțiilor militare de învățământ în realizarea componentei educaționale a Politicii de Securitate și Apărare Comună, precum și în acordarea de asistență în domeniul învățământului, la solicitarea NATO;
- ❖ continuarea procesului de adaptare a învățământului militar, în concordanță cu cerințele la nivel național, precum și cu standardele organizațiilor internaționale la care România este parte;
- ❖ reorganizarea structurală a instituțiilor militare de învățământ, corespunzător cerințelor impuse de continua transformare a structurii și dotării armatei;
- ❖ perfecționarea sistemului de formare continuă a personalului armatei prin cursuri de carieră și de nivel, în acord cu nevoile proprii și cu cerințele impuse de standardele țărilor membre NATO;
- ❖ profesionalizarea carierei didactice în sistemul de învățământ militar;
- ❖ creșterea calității educației și a cercetării științifice în instituțiile militare de învățământ;
- ❖ continuarea dezvoltării și modernizării bazei logistice a învățământului;
- ❖ continuarea informatizării necesare modernizării activității educaționale;

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

- ❖ participarea la mobilitățile/schimburile de studenți și personal didactic, precum și implicarea instituțiilor militare de învățământ în atragerea fondurilor europene.

În consens cu angajamentele asumate de România prin semnarea Declarației de la Bologna, precum și cu cerințele Spațiului European al Învățământului Superior, în vederea continuării procesului de adaptare a sistemului militar de învățământ superior românesc la cel european, se va acționa pentru:

- ❖ flexibilizarea actualului sistem al învățământului militar superior, prin redimensionarea și reorganizarea instituțiilor de învățământ, re proiectarea modelului absolventului și a curriculum-ului educațional, în acord cu nevoile reale ale Ministerului Apărării Naționale;
- ❖ proiectarea și implementarea unui curriculum educațional flexibil, centrat pe competențe profesionale și transversale corespunzătoare nivelurilor de referință EQF din cadrul Registrului Național al Calificărilor;
- ❖ înregistrarea calificărilor specifice domeniului militar în Registrul Național al Calificărilor;
- ❖ dezvoltarea cercetării științifice universitare prin utilizarea fondurilor programelor comunitare și participarea mai eficientă la competiții privind câștigarea granturilor de cercetare;
- ❖ promovarea unui nou management al calității în învățământul militar;
- ❖ dezvoltarea și modernizarea bazei logistice a învățământului, cu accent pe informatizare și implementarea învățământului la distanță;
- ❖ proiectarea și implementarea unui sistem de formare inițială și continuă a personalului didactic din învățământul militar, în vederea creșterii atractivității carierei didactice.

Managementul achizițiilor pentru apărare

Politica Ministerului Apărării Naționale în domeniul achizițiilor pentru apărare urmărește:

- ❖ armonizarea politicilor de achiziții pentru apărare cu planificarea apărării;
- ❖ dezvoltarea Sistemului de management al resurselor pentru apărare;
- ❖ îmbunătățirea Sistemului de planificare a înzestrării Armatei;

- ❖ perfecționarea Sistemului integrat de management al achizițiilor pentru apărare (SIMAPA);
- ❖ stabilirea unui nivel gradual de decizie privind achizițiile pentru apărare, în funcție de complexitatea și componenta de dezvoltare a produselor;
- ❖ armonizarea reglementărilor din domeniul achizițiilor pentru apărare cu legislația europeană în domeniu, în special prin alinierea completă la Directiva 2009/81/CE;
- ❖ perfecționarea investițiilor în domeniul înzestrării în conformitate cu misiunile Armatei României în cadrul NATO și UE și cu nevoile de securitate internă;
- ❖ participarea la proiectele/programele inițiate în cadrul Agenției Europene pentru Apărare pentru realizarea în comun a unor sisteme de armamente, susținerea activității de cercetare și tehnologie, crearea în mod progresiv a pieței europene a echipamentelor de apărare și consolidarea bazei industriale și tehnologice a sectorului de apărare;
- ❖ coordonarea investițiilor realizate prin efort propriu cu cele acordate de către Guvernul SUA, prin Programul Foreign Military Sales (FMS) și/sau cu cele din cadrul Programului NATO de Investiții în Securitate (INSIP);
- ❖ realizarea achizițiilor prin agențiile specializate NATO;
- ❖ menținerea și dezvoltarea potențialului de cercetare, expertiză și consultanță tehnică și tehnologică în domeniul militar;
- ❖ optimizarea procesului de supraveghere a calității la furnizorii de echipamente și tehnică militară;
- ❖ sprijinirea operatorilor economici autohtoni din industria de apărare în vederea implicării, pe cât posibil în calitate de integratori de produse, în realizarea principalelor programe de achiziție și modernizare de tehnică militară;
- ❖ încheierea unor protocoale de colaborare cu asociațiile patronale din industria de apărare în vederea stimulării producției interne a operatorilor economici autohtoni la nivelul cerințelor Armatei României și al standardelor NATO și UE, precum și dezvoltării și consolidării bazei tehnologice și industriale a industriei de apărare în scopul integrării capacităților industriale autohtone pe piața internă și internațională a producătorilor de echipamente militare.

În acest sens, pentru implementarea politicii în domeniul achizițiilor pentru apărare, în cadrul Ministerului Apărării Naționale au fost elaborate o serie de instrucțiuni specifice.

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

Managementul achizițiilor pentru apărare are drept scop utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru achizițiile de produse, servicii și lucrări necesare armatei, într-un cadru concurențial, pe baza criteriilor economice de atribuire a unui contract de achiziție publică și a principiilor prevăzute de legislația în vigoare.

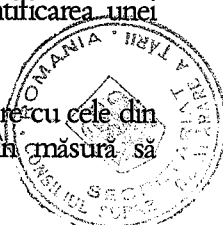
Obiectivul general al managementului achizițiilor pentru apărare îl constituie achiziționarea, în corelare cu resursele pentru apărare alocate, a sistemelor de armamente și echipamentelor militare care înglobează tehnologii moderne adecvate în scopul satisfacerii nevoilor categoriilor de forțe ale armatei și asigurării interoperabilității cu forțele NATO și UE.

Obiective pe termen scurt și mediu

- ❖ continuarea și finalizarea programelor majore de achiziții destinate categoriilor de forțe ale armatei aflate în derulare, cu asigurarea finanțării multianuale pe întreaga perioadă de derulare în funcție de prioritățile realizării Obiectivelor Forței și a capabilităților angajate;
- ❖ continuarea derulării fazelor de planificare-programare-bugetare ale programelor de achiziție de importanță strategică până la identificarea unei alternative fezabile;
- ❖ asigurarea graduală a compatibilității sistemelor de arme din dotare cu cele din înzestrarea armatelor statelor membre NATO, pentru a fi în măsură să acționeze întrunit, în cadrul structurilor multinaționale;
- ❖ realizarea sistemelor integrate de comandă-control la nivel tactic, urmând ca acestea să se extindă treptat și la nivel operativ, cu accent deosebit pe securizare și mobilitate;
- ❖ realizarea sistemului de conducere a Armatei României, complet interoperabil și interconectarea lui cu sistemul de conducere al Alianței Nord-Atlantice.

Obiective pe termen lung

- ❖ finalizarea derulării programelor de achiziții de importanță strategică destinate categoriilor de forțe ale armatei;
- ❖ înzestrarea cu echipamente de luptă care să asigure creșterea mobilității, puterii de foc, angajării precise și protecției forțelor;
- ❖ generalizarea unui sistem de armament individual, compatibil cu standardele NATO și înzestrarea luptătorului cu mijloacele de luptă, cercetare, protecție și supraviețuire, compatibile cu cele existente în NATO;

- ❖ neutralizarea apărării aeriene cu baza la sol a inamicului, prin folosirea mijloacelor de bruiaj;
- ❖ asigurarea capacităților de transport strategic aerian și naval;
- ❖ apărarea antirachetă în zona de conflicte continue;
- ❖ dotarea principalelor categorii de tehnică de luptă cu sisteme de (auto)protecție electronică și de recunoaștere amic-inamic;
- ❖ înzestrarea cu sisteme de pregătire specifice simulărilor constructive, virtuale și reale și pentru crearea mediului de luptă sintetic;
- ❖ finalizarea implementării sistemelor de comandă-control în cadrul forțelor aflate la dispoziția NATO.

Sistemul de cercetare – dezvoltare și inovare (CDI)

Cercetarea, dezvoltarea și inovarea pentru apărare din cadrul MAPN este parte integrantă a sistemului național de cercetare-dezvoltare și inovare și se aliniază măsurilor promovate de Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică (ANCS) pentru încadrarea Ariei Românești a Cercetării (ARC) în Aria Europeană a Cercetării (ERA - European Research Area). Structurile CDI în domeniul apărării asigură suportul științific și tehnologic necesar îndeplinirii misiunilor încredințate Armatei României prin dezvoltarea și valorificarea potențialului științific și tehnologic propriu, urmărind gestionarea eficientă a resurselor alocate și atragerea de resurse din mediul civil, intern și internațional. Cercetarea științifică și tehnologică se realizează de către instituțiile specializate ale MAPN, instituțiile militare de învățământ superior și alte structuri nominalizate prin norme și instrucțiuni.

Obiectivele MAPN în domeniul CDI pentru apărare urmăresc:

- ❖ dezvoltarea capacității și îmbunătățirea structurii calitative și operaționale a sistemului intern de CDI prin finanțare proprie și atragerea de fonduri din programe naționale, europene sau programe NATO în regim competițional;
- ❖ creșterea vizibilității și implicării internaționale a comunității CDI proprii.

Direcții de acțiune

Pentru realizarea obiectivelor specifice ale CDI în domeniul apărării, MAPN urmărește:

CARTA ALBĂ A APĂRĂRII

- ❖ *atragera și menținerea cercetătorilor* cu potențial profesional în corpul specialiștilor și experților din Armata României;
- ❖ *îmbunătățirea integrării personalului MAPN* cu atribuții în CDI în comunitatea științifică internațională;
- ❖ *dezvoltarea colaborării și cooperării* la nivel național între structurile MAPN cu atribuții în CDI și cele din industria națională de apărare;
- ❖ *crearea de parteneriate* cu mediul non-guvernamental academic civil sau cu industria autohtonă de apărare;
- ❖ *dezvoltarea infrastructurii proprii de cercetare* a Centrelor de Cercetare/Excelență pe domeniile de interes militar și implicarea acestora în proiectele/programele de cooperare multinaționale ale Uniunii Europene sau ale NATO;
- ❖ *realizarea de parteneriate* cu structuri de cercetare similare din statele membre NATO și UE;
- ❖ *mediatizarea reușitelor și promovarea rezultatelor* cercetării în publicații științifice de prestigiu.

Structurile MAPN cu atribuții în CDI sunt încurajate să participe, în calitate de coordonatori sau de colaboratori, în cadrul diferitelor consorții și programe, prin dezvoltarea relațiilor cu mediul academic, industria de apărare, precum și structurile de cercetare din cadrul NATO, UE și alte organisme internaționale.

Structurile MAPN cu atribuții pe linia CDI vor trebui să-și dezvolte participarea la accesarea de fonduri prin programele NATO și UE sau de fonduri structurale europene, prin depunerea de proiecte în cadrul Programului Operațional Regional (POR) și/sau Programului Operațional Sectorial (POS) etc.

